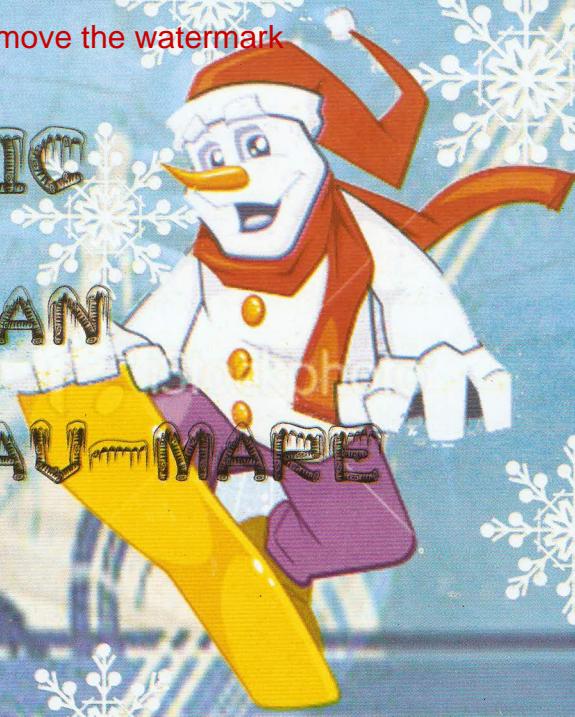

LICEUL TEORETIC

IOAN JEKELEAN

SANNICOLAU-MARE

NOI

ARTICOLE
PERVERSE

Moravuri și nărvuri... grele...

Cum se vede viața noastră dacă o privim la rece? Din afară. Din depărtare.

Prezentarea nu se dorește să avea un caracter științific, astfel că nu va căuta să găsească explicații în filozofia clasica sau oriunde altundeva, ci doar va sintetiza o serie de observații evidente pentru oricine a apucat să-și pasteze zi de zi portretul în mijlocul evenimentelor curente. O listă a păcatelor care te pot transforma peste noapte dintr-un om obișnuit într-unul culpabil este greu de întocmit, ele fiind mult mai numeroase decât cele șapte care te pot trimite fără drept de apel direct în Infern.

Temeliile istorice ale ființei sunt adânc cutremurate prin încălcarea tot mai deasă a celei mai vechi tradiții de pe pământ românesc: respectul în fața înțelepciunii. Orice persoană care se aruncă în vâltoarea noilor "valorii" suferă un soc (de cele mai multe ori inconștient). Tocmai schimbarea sistemului de valori, pentru a intra în sincronism cu noul context, atentează și la eșafodajul respectului de sine, care pă lește. Sub standardul unei libertăți, prost înțelese, ajungem să asistăm astăzi la tot felul de curente, unul mai anormal decât celălalt. Pentru a "pregăti" o generație Tânără cât mai docilă, e cert că de undeva suntem bombardati cu tot felul de exemple negative, care au rolul de a ne obișnui cu starea de anormal, ridicată la rang de artă, modă, trend, totul devenind un etalon care scuză incapacitatea unora, prin nivelarea și coborârea celor capabili la același nivel, pentru a evita "discrepanțele" dintre oameni, și pentru a li se "asigura" acestora egalitatea, pentru că, nu-i aşa: "Toți suntem egali!"? Un alt exemplu al unei premise prost înțelese. E firesc să se întâmpile așa când monologul fiecărui tîne loc de dialog. Nu ne mai raportăm la nici un fel de ideal, fie el religios, sau social, care să fie pus deasupra intereselor de moment. Nu mai există idei care să stârnească pasiuni uriașe și dezinteresate. Toate energiile sunt canalizate spre activități mărunte și mercantile ce exclud o interacțiune socială sinceră. Stilul de viață libertin și individualist distrug orice reper solid. Astăzi, având parte preponderant de exemple negative, omul s-a schimbat în forul lui interior, ajungând să credă că, într-adevăr, el e cel mai bun, și nu există altul mai bun ca el, că el trebuie să primeze deasupra tuturor, că e capabil de orice,oricând, oriunde... Nimic mai fals. Faptul de a fi mai bun decât un ipotecnic concurrent implică, automat, a recunoaște când ești învins. Ori acest lucru este catalogat, într-o lume în care toți încearcă să fie, sau cel puțin să păre că sunt, duri, drept rușinos. Astfel, în locul normalului altruism regăsim, ca etalon propagat, egoismul, care nu face decât să înnegrească sufletul omului, înțunecându-i rațiunea.

Există, însă, și oameni cu scaun la cap, care nu renunță așa de ușor la lupta de îndreptare a moravurilor societății. Oameni care încă mai cred că "în idei nu se trage cu pușca" și că "principiile și valorile nu se negociază!". Oameni care au curajul să lupte în numele unor idei și principii, oameni care, cum spunea Mihail Kogălniceanu, "critică carteau, iară nu persoana". Cu toate acestea, și din aceasta ultimă categorie, unii renunță. Poate pentru că este prea greu să fii sfârnic împotriva tăvălugului, să fii contra curențului, sau poate pentru că au ajuns la acel stadiu de nepăsare și complezență caracteristice unora care refuză să mai lupte, care predau armele, pierzându-și orice na dejde în îndreptarea societății. Cu atât mai lăudabili sunt cei care încă găsesc tăria să stea drepti și să afirme în continuare că normalitatea nu e un păcat, că vicile nu numai că nu trebuesc acceptate, ci chiar combătute, că a fi OM înseamnă, înainte de toate, a avea dragoste față de semenii tăi. De aici încep toate, și aici se termină toate. A fi normal, astăzi înseamnă, de multe ori, a fi arătat cu degetul de majoritate. În Antichitate, Diogene căuta prin Agora ateniană, cu o lumânare aprinsă, în miezul zilei, un OM. și nu l-a găsit. Cu atât mai puțin ne putem aștepta să găsim noi astăzi un OM în adevaratul sens al cuvântului. A fost Unul singur, dar și pe Acela L-am omorât. Astăzi putem eventual găsi frânturi, cioburi, oaze încă intace, care, adunate la un loc, pot reprezenta imboldul și forța de a merge mai departe.

Și în același timp, pentru a putea supraviețui, fiecare dintre noi are nevoie de o doză minimă de umanitate.

Nu trebuie să avem un comportament extrem.

Să nu uităm să-i respectăm pe ceilalți ca pe noi însine.

Să nu uităm că avem nevoie unii de ceilalți.

Că nu putem trăi izolați.

Că avem nevoie de comunicare.

Că este necesară echilibrului nostru.

Că avem nevoie să împărtăşim cu ceilalți tot ce ni se întâmplă.

Că până la urmă este cea mai mare bogătie pe care o ai. Bogăția de a fi înconjurat de oameni.

De a putea trăi cu ei.

De a fi fericit cu ei.

De a nu fi singur.

MINUTUL - eternă curgere în oglindă

Revista-oglindă reflectă în dimensiunile și adâncurile ei fără limite, nesfârșita suită a generațiilor tinere. Ochiul său urmărește petrecerea timpului care vehiculează stări, ființe. Nimic nu-i poate șterge această peliculă imaterială, vrăjitei oglinzi. Nici timpul, nici agenții biologici ori atmosferici, nu-i pot ataca acel spate argintat - ceea de a două față pe care o au, îndeobște, oglinzi. De fapt, în fiecare conștiință ființează fermecata oglindă. Aceasta își cheamă imaginile, cu sau fără voință noastră. Reflexia fiecăruia în contact cu ea pare o apă în care, când aici cerul, când dincolo străfundurile, vin către cel prin care sus-amintita își împlinește mișcarea. Apar și dispar tineri ce-și împart un segment de timp material. Își înfrățesc umbrele, ființele fizice, trăiesc aceleași clipe, uneori plăcute, colorate de idei, elanuri, alteori grele, contradictorii, încurcând sau stăvîlind traectoriile închipuite de năzuințe și visuri, chiar tragicice. Ei și gesturile lor favorizează împlinirea sau prăbușirea, nu a castelelor în Spania, ci a clădirilor stărilor din lăuntru, dimensiuni ale devenirii întru ființă, mica ori sporita lor realizare.

Această oglindă se materializează și în revista de față - în fapt, o "legătură" cu atâtea oglinzi, câte file se vor "aduna". Se ivesc, astfel, cei care înseamnă segmentul lor de timp cu pecetea personală, mai amplă sau mai restrânsă în economia desfășurării "foii". Câte unii trec în grabă, abia dezvăluindu-și aura, câte alții merg alături drum mai lung, măsurat de soartă, întâmplare sau împrejurări. Chiar dacă nu toți formează o tagmă culcată pe snopii de stele, dorim să credem că sunt, pe alocuri, făuritori de lumi și idei.

Prin urmare, cei care zăboviți a citi revista - înainte ca totul să se destrame în spațiul imens al prafului imaterial, încercați, dară, să-i descifrați pe fișecare în valurile tulburi sau clare ale apelor oglinzi. Vedere cu rod bogat!

Redacția

MOTTO: "ÎN VIAȚĂ, PRECUM ÎN MOARTE, ABSOLUTUL NE SCAPĂ." Nicolae Steinhardt

CUPRINS

PAG. 4-5 : PROZA

PAG. 6-9 : PEEZIE

PAG. 10-12 : PROZA

PAG. 13 : RELIGIE

PAG. 14 : LIMBI STRAINE

PAG. 15 : BALUL BOBOCILOR

PAG. 16-17 : FASHION

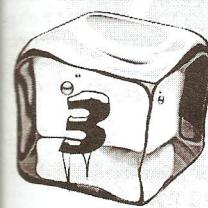
PAG. 18 : TOPURI MUZICA

PAG. 19 : HOROSCOP

PAG. 20 : SCHOOL CLUB

PAG. 21 : SPORT CLUB

PAG. 22 : GLUME

PROZA

Viață

Cu certitudine, fiecare dintre noi și-a rătăcit gândul măcar o dată pe culmile infinitului... un drum anevoieș, parcurs de fiecare dintre noi, într-un oarecare moment al existenței.

Secrete, tabuuri, ne inundă mintea, o multitudine de întrebări la care răspunsurile încă nu au fost aflate, sau, poate, nu vor fi niciodată... Unii oameni sunt mulțumiți cu ceea ce au descoperit, spre deosebire de alții, care caută neîncetat dezlegarea enigmei ce se ascunde în spatele "cortinei" pe care o "afișează" viața. Cortina este preschimbătă, uneori, de mintea "bolnavă" a omenirii într-o "jale infinită", unde totul pare înghețat și atât de părăsit, încât gândul oamenilor fugă mereu dincolo de granițele tristeții. O astfel de cortină ascunde pentru unii o viață în care au învățat să afișeze un râs tragic, înghețat și lipsit de bucurie. Cu toate acestea, omul nu se oprește aici, el fiind cel mai agitat dintre toate ființele de pe Pământ, mereu neobosit și neliniștit, căutând mereu ceea ce îi este interzis să găsească. Așa, în ritmul acesta, trec zile, luni, ani, se amețesc încontinuu și fără rost, fără scăpare... frământându-se în zadar. Dar, pentru acest lucru, omenirea nu se va opri din mecanismul său natural, căci timpul nu iartă pe nimeni, indiferent de ce rang e, timpul e necruțător și, totuși, atât de înțelept.

Recunosc că slăbiciunea gândului meu mă face să mă pierd în anumite momente printr-un tot unitar, necunoscut mie și, deopotrivă, familiar... straniu sentiment, dar fac asta încercând să deslușesc secretul atât de bine păzit al vieții, sau, poate misterul zilei de mâine, ce se ascunde în spatele nopții, și aştept... aştept ceva, dar degeaba aştept acel ceva care îmi este destinat, poate, în cu totul și cu totul altă zi...

Dar deja iubesc gândul acesta, care mă plimbă cu sau fără voie pe căi nemaiîntâlnite ale universului, infinitului... e ceva magic... și, în același timp, nespus de comun. Îmi dedic timpul "croșetând" iluzii peste iluzii, desenându-mi o viață ideală... și mă simt atât de bine crezând că e real, amăgindu-mă cu gândul că poate într-o zi, ceea ce acum îmi croșetează cu fire de ată, se va preschimba în croială cu fire de aur... Însă, atunci când presimt că drumul pe ziua de azi e nesfârșit, mă trezesc din mirificul "vis" și dau față-n față cu izbitoarea realitate; astfel, mă simt străină celor din jur, pur și simplu mi-e străină propria-mi viață, devenindu-mi stânjenitoare acele clipe, pe care le irosesc anapoda, pentru că, până la urmă, fiecare clipă este o altă viață; într-adevăr poate una mai mică, dar care îți deschide ușa spre noi orizonturi, spre o nouă șansă: de a mai spera la ceva mai bun, de a te ridica atunci când în clipa trecută ai căzut, de a îndrepta lucrurile chiar și atunci când spui că nu mai ai pentru cine, de a crede atunci când în clipa precedentă îți-ai pierdut încrederea, de a ierta chiar atunci când ești de părere că nu merită, de a găsi puterea de a mai putea, atunci când în clipa trecută te-ai dat bătut, spunând că nu mai poți. Înăcă mai este timp pentru toate acestea, trebuie doar să-ți mai dai o șansă, să fii ceea ce îți-a fost predestinat să fii: o ființă care țintește sus, însă conștientă de faptul că drumul parcurs până la acel punct, semnifică cea mai frumoasă și importantă parte din viața ta... așa că, trăiește-o la maximum, bucură-te de ea și nu regreta nimic din ceea ce te-a făcut fericit cândva, căci nu ai de unde sătii când va sosi momentul în care totul se va sfârși, și va fi doar o amintire a ceea ce a fost "VIAȚĂ".

Mărgineanu Dalia Roxana, clasa a X-a A.

Destine fumate

Total a început dintr-o simplă întâmplare....nimeni nu și-ar fi închipuit că cei doi își vor uni vreodata destinele,dar s-a întâmplat!

Unul alături de celălalt, au știut să țină vie acea joacă în care...uneori câștigau... alteori pierdeau, acea joacă a unor copii nepăsător de ironici.

Au știut?...sau nu...?S-au iubit...?sau nu...?...

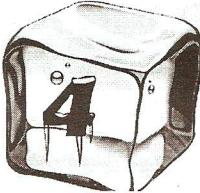
Nimeni nu poate răspunde la această întrebare...poate nu au știut ce înseamnă "iubire" în adevăratul sens al cuvântului...poate nimeni nu știe,poate nimeni nu a găsit esența acestui minunat cuvânt...dar, un lucru era sigur... că acea obsesie care și-o purtau unul față de celălalt, era din ce în ce mai puternică,acea căldură care îi făcea să înghețe ori de câte ori se priveau în ochi...Asta însă...a fost atunci...în acel trecut magnific care i-a maturizat mult prea devreme...

Acum,ce se întâmplă și cu totul altceva...timpul însă va vindeca toate rănilor provocate de acel foc care ardea totul...va vindeca acea rană profundă din sufletul lor...va vindeca!

Ea îl va uita...el nu va mai exista pentru ea...deoarece ea și-a dat seama că într-adevăr a fost o joacă în care ea a pierdut...El și-a bătut joc de acele sentimente care se vor fuma rând pe rând,se vor șterge toate iluziile și speranțele false din mintea lor.Ea va uita ritmul lacrimilor căzute în zadar pe obrajii...pentru o simplă ființă...o ființă care a făcut-o să tremure toată,ori de câte ori se țineau de mâna...!

Ei nu au îndrăznit să ceară mai mult unul de la celălalt de teamă să nu se risipească tot...să nu se risipească tot din sentimentele lor...să nu se risipească la fel ca nisipul de pe malurile mari atunci când, fără nici o explicație, valul venea... S-a întâmplat atât de repede, atât de bizar, dar atât de romantic și straniu totodată. Tot ce spera ea acum e să poată să treacă peste acel val de nisip purtat de vânt în sufletul ei...iar el...?...indiferent cu ea și cu sufletul lui.

"De ce" De ce nu a știut să prețuiască tot ceea ce ea i-a oferit...?"De ce" ...asta era unică întrebare pe care și-o punea zilnic.Totul se va sfârși,se vor sfârși acele clipe,nopți în care,la lumina lunii pline,strânsă între patru pereți misterioși...ea își plângea sufletul.Astăzi,ea...stă în fața oglinzi spunându-și ei însuși cu mare speranță,că totul se va schimba...că vor urma pași bazați pe încrederea în sine...dar,până când toate aceste lucruri se vor adeveri...ea va continua să spere...!

Rusu Oana IX D

PROZA

Tăcere

Mă simt atât de bine în societatea în care trăiesc! Nu vi se pare absolut minunat cum, la doar o pocnire din degete, putem avea tot ce ne dorim: livrări la domiciliu, cumpărături și tranzacții online (ah, neologisme!), internet de mare viteză și ritmuri orientale bine implementate în subconștiul nostru. Biserici care ne călăuzesc spre un Dumnezeu (sau mai mulți?), opinii publice, drepturi, un buget "sănătos", confațări în masă și buletine de vot colorate.

Câteodată, în rarele momente de reflecție și de introspecție, realizez cât de norocoși suntem că putem trăi acum, aici, că ni s-a dat ocazia de a putea fi părtăși la aceste vremuri, cu siguranță inovatoare. Ce poate fi mai frumos decât a trăi în democrație, unde toți suntem egali și după atâția ani de băut apă de la robinet, e timpul să deschidem o sticlă de băutură carbogazoasă. Există discriminări, diferențe și certuri? Un vis împlinit după căderea "cortinei de fier". Iată, e timpul nostru! Evoluăm! Avem deschidere spre cultură, muzică bună și țări străine. Am fost condamnați la douăzeci de ani de plăcileală și huzur, lux și supermarketuri.

Și totuși, există lucruri care ne amenință bunăstarea: boli, virusi, teroriști și, mai ales, "conspirationaliști". Însă nici de această dată, nu ne vom da bătuți. Vom chema cei mai buni doctori, chimisti, ingineri, psihologi și chiar arhitecți care își vor uni fortele și vor lucra împreună pentru a ne salva, încă o dată, de la dezastru. Am avansat atât de mult, încât se fac progrese remarcabile în tratarea bolilor "de laborator". Desigur, nu ne putem aștepta ca totul să se facă de pe o zi pe alta, cercetările pot dura decenii întregi. Nu vă fie frică, totul se va termina cu bine. Ce dacă se comit crime suspecte în plină stradă? Forțele de ordine sunt aici să ne ajute, chiar dacă se întâmplă ca ele să fie victimele. Atunci ne va ajuta presa pentru că adevărul ieșe în totdeauna la iveală, mai devreme sau...mai târziu.

Toate crimile au o rezolvare, toți virusii vor fi combătuți; tot ce trebuie e să avem încredere în mai marii noștri, oricine și de orice natură ar fi ei.

Loredana Monenciu XII D

Leonard Cohen

Scriitor în anii 50, interpret folk în anii 60, fosta vedetă în anii 70 și star rock în anii 80, Leonard Cohen este considerat, încă de la începuturile carierei sale, unul dintre prolificii poeți ai zilelor noastre. A fost supranumit comerciantul disperării, prințul zgromotelor sau poetul copleșit de pesimism, deoarece temele și motivele abordate de Cohen în poezia sa ajung în totdeauna să lovească cele mai sensibile corzi ale străfundurilor sufletelor zbuciumate care caută să-i înțeleagă opera și, implicit, artistul.

Poezia lui Leonard Cohen reprezintă călătoria din infinit, întru infinit, reprezentă căutarea permanentă, revoltă prin tăcere și tristetea covârșitoare. Transpusă pe acorduri simple, alături de vocea-i sumbră, versurile aproape recitate au reușit, de-a lungul anilor, să penetreze gândurile oamenilor și să opreasă vacarmul din jur, fie chiar și preț de o clipită. Însă profunzimea lor nu vine din muzică, ci din realismul și experiențele din care acestea izvorăsc. Însuși autorul a afirmat că poeziile lui sunt rezultatul a cam zece-unsprezece povesti. Am putea spune că poezia lui vine din trecut, însă ea a demonstrat că vine mereu alături de timp, însoțindu-l în permanență, ca o pelerină veche.

Pe măsură ce Leonard Cohen devine tot mai popular iar poezia sa, tot mai cunoscută publicului, acesta începe să abordeze teme relative neobișnuite, deși nu noi ori nemaiîntâlnite. Este evidența, aici, sinceritatea și onestitatea pe care poetul laureat al disperării o pune în creația sa: temerile și experiențele marcante de care a avut parte devin mesaje personale menite să construiască o auto-biografie lirică. „Famous blue raincoat” – „Celebra pelerină albastră de ploaie”, poezie transformată în cântec, reprezentă dezolarea ultimă, nevroză dezlănțuită de singurătate și suferință. Accentele puternic impresionante vin din forma poemului: scris sub formă de scrisoare adresată unui prieten. Aceasta reușește, încă de la primele versuri, să copleșească cititorul, să ofere aceea senzație de familiar, de obișnuit și de înțelegere a notei personale pe care Cohen a transpus-o, cu atâtă măiestrie, în cuvinte.

Tendințele maniaco-depresive din poemele lui Cohen devin din ce în ce mai evidente, căutările sufletești fără sfârșit, nesiguranța, teamă de necunoscut și de ceea ce se află în el, ating cote maxime cu cât poetul încearcă să le suprime. Sinuciderea și moartea, un inventar al stărilor plăcute și neplăcute, aspre și delicate, îmbietoare și respingătoare, provoacă repulsie la prima vedere, urmată, inevitabil de milă și compătimire, însă, la sfârșit, descoperi că o poti pătrunde și că vei simți în totdeauna o parte din tine în ceea ce ai citit. Acesta este probabil meritul cel mai înalt al lui Leonard Cohen. Veșnic șochează, însă niciodată nu va infățișa altceva decât realitatea, chiar dacă va fi perceptuată ca vulgară, în final, această este lumea în care trăim, o lume în care poeții sunt tărăți prin noroi, sentimentele umane se devalorizează precum acțiunile la bursă și plasticul devine materialul principal. În contrast, însă, cu acestea, aceleași tendințe, mai puțin depressoare, se vor regăsi, mai târziu, pe un album, muzical de această data.

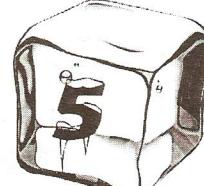
„Various positions” - „Diferite pozitii”, lansat în 1984 conține compozitii ca „Dance me to the end of love” ori arta poetică, mascată în formulele adorației mistice, „Hallelujah” care se nasc din sentimentalismul și delicatețea la care Cohen poate doar îndrăznește să viseze. Trecerile abrupte de la prezentul tragic la lumea utopică, imaginară, la sentimente nobile și spiritualitate transformă dualitatea în complementaritate. Deși Bob Dylan îl numește „autor de rugăciuni”, Leonard Cohen redescoperă un univers mental pe care-l abandonase din neputință de a-l controla până la capăt. În afara universului poeziei coheniene, probabil cea mai cunoscută creație a sa este „Hallelujah”, o melodie cu versuri puternice, din nou partea centrală, care pot fi interpretate ca melancolice, voioase, fragile ori puternic religioase.

Faima universală vine târziu, în 1992, odată cu lansarea albumului „The future” – „Viitorul”. Melodia care dă titlul albumului este încă una din operele de căpătă ale lui Cohen. Versurile reprezentă o reflecție asupra trecutului și a lucrurilor pierdute, urmate de o afirmație puternică, repetată la sfârșitul fiecărei strofe: „Am văzut viitorul, e crimă!”. Punct de răscruce în indelungata sa carieră de poet, „Viitorul” este reacția ultimă, plină de disperare și regret a vremurilor pierdute, a evoluției omenirii și societății în care trăim.

Încă de la primele poezii, se poate remarcă predilecția lui Leonard Cohen spre teme încă foarte controversate: nevroză, depresie, anxietatea, chiar și angoasă, toate cuprinzându-se în confesiuni și mărturisiri cu formă de poem. Starea mentală confuză în care se află deseori, dă naștere poeziilor de natură existentialistă ori politică, cea din urmă fiind de cele mai multe ori neînțeleasă sau chiar îngreșit de mai marii lumii..

Călătoria de-a lungul acestor peste 40 de ani de carieră, întâi ca poet și, mai târziu artist consacrat, a reprezentat o „viata” de căzături, praguri de trecut, lumini, dar și umbre care nu fac decât să ne pună în față personalitatea care este Leonard Cohen. Puterea sa de a se destăinui prin poezie, de a-și cânta durerile și a-și recita împlinirile cu aceeași voce gravă și aceiași ochi trăși, a inspirat generații întregi, iar versurile sale au cunoscut tristeți, bucurii, deznădejdi, disperare dar și împlinire și mai ales, împăcare cu sine.

Monenciu Loredana XII D

Ea

Cristina Pop a X-a A

Acum, mai mult ca niciodată,
Ea stă, dar e de mult plecată.
Aici, unde cerul a atins pământul,
Unde cheia tuturor este necunoscutul;

Zace tăcută, sub o boare lină,
Un chip angelic, cu suflet de copilă.
Ochii-i par triști, sub masca tăcerii;
Un înger destinat uitării.

Nu o atinge lina bătaie a vântului
și nu o sărută cruda aripă a timpului.
Îmbrățișată doar de strălucirea soarelui
și legănătă doar de tăcerea nopții,
Va fi mereu, copilul cerului
și privighetoarea eternității.

Vorbește doar din privire și privește zâmbind,
Ascultă mélodios cu inima și plânge auzind.
Ea este acum, o zână a nemuririi,
Tânjește și învață din visele omenirii.

O ștână de piatră, veșnic pierdută,
În al vietii luminis, ea pare găsită.
Este ea o cheie pierdută printre ruine,
O taină a lumii plină de suspine?

Inima-i de gheăță și părul de aur
lar trupul chinuit, sub năpasta de lauri.
Sufletul ei pur dozează libertate;
Acum mai mult ca niciodată,
Ea stă, dar este uitată,
Cu al său destin fiind împovărată.

Dor de mai

Cioburi dintr-o oglindă întinse pe jos,
Oglindiri în mii de bucati ale vietii,
Dumnezei răstigniți ai dreptății,
Condamnă din mormânt întunecos.

Nemurirea promisă ne-așteaptă,
Spre zeii triști să pornim,
și să-i scoatem din mormânt, să mulțumim
și-mpreună să luăm calea cea dreaptă.

Alexandra Rincioğ XII D

Sunt uitat!

Ce vis, ce gând mi-a-necat simțirea?
Ce amintire îmi sparge gândul în bucăți?
Ce bucăți se sfarmă-n nesimțirea
uitării-acelei dăți?

În care lună te-a ascuns voința
Uitării de mine și de toți?
În ce uitare ți-ai încetat privirea
pe acele dăți?

De când mă strigi pe un alt nume?
Ce nume te-a făcut să-l uiți pe-al meu?
Cine ți-a-ntunecat gândirea
de uiți acele dăți mereu?

Alexandra Rincioğ XII D

Amurg

Cristina Pop cls. aX-a A

Culorile incandescente, a ceea ce-a trecut;
Cheia ce deschide poarta întunericului
necunoscut.

O nouă promisiune, o nouă speranță;
Ca ziua de mâine, să fie real, o viață.

Stanele de piatră, ce nu cad niciodată,
Plutind spre nesfârșit ca o mireasmă.
Culoarea sângerierie, dispără cu fiecare clipire;
Bolnavă priveliște așteaptă fără strălucire.

Bogăția de culori, o taină ele ascund;
Tânărul artist, ce le așterne fără vlagă,
Mâna tremurându-i obosită pe o planșă albă;
Nu le-a înțeles secretul, o mantie ce se așterne
prelung.

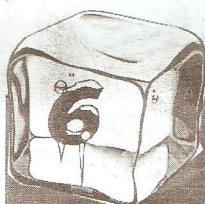
Va veni sfârșitul, un nou început așteaptă,
Chiar și stanele de piatră se risipesc îndată;
Melancolia tristelor culori dispără,
Precum ele, plecând în altă zare.

De veghe la somnul celor ce nu mai sunt

Înlănțuiri de gânduri sparte.
Cânduri lipite de mâini întrebătoare.
Morți uitați de moarte
Zac în sicri de metale.

Sicri împrăștiate pe apă
Duse de apă departe,
Sicri ce pământul nu le-ngrăapă,
În apă se-ngrăapă uitate.

Alexandra Rincioğ cls. aXII-a D

Dulcele amor

Pe când al nopții glas răsună,
Te-aș strângere-n brațe
Și te-aș îmbăta
Cu vinul dulcelui amor.

Trezindu-te, vei realiza
Că n-a fost decât plăcerea,
Ce pe valuri ne purta,
În adierea zilei sfârșite deja.

Și, întâlnindu-ne din nou,
Plăcerea iar ne va purta
De-atâtea ori, până când
Unul din noi va dispărea.

Atunci tristețea va apărea,
Luându-ți locul în viața mea
Și, măcinându-mă, ea
Vancepe a te căuta...

Găsindu-te, vom relua,
Ceea ce începusem deja.
Dulcele amor ne va-mărește,
Acum și-n totdeauna

Așa va fi mereu până când, voi dispărea,
Iar tu în urmă vei privi,
Dar nu vei găsi, decât dragoste
Pătăță de lacrimă mea.

Alexandra Baciu cl. XI-a D

Plouă

de Gambetta Michel X D

Plouă și pe obrajii mei
nu știu dacă sunt lacrimi
sau e doar ploaia care trece neostenită
În drumul său a văzut
și a trecut atâtea,
încât tot ceea ce simt eu
nu o mai impresionează.
Și chiar dacă aș plâng acum,
nu cred că ar mai conta,
căci, oricăne m-ar vedea,
ar crede că e ploaia care
nu se mai oprește.
Dar nimeni nu știe dacă plâng,
sau e doar ploaia care
nu se mai sfârșește.

Un sentiment păstrat în două suflete îndepărivate

Un gând în miez de noapte,
Un sentiment de departe,
Spre tine se îndreaptă!
În orice clipă, deși ești departe.

Mii de dorințe arzătoare
Pornite dintr-o noapte,
În sufletul meu păstrate,
Mii de amintiri, vise așteptate.

Dar mâine e o nouă zi,
În care împreună vom fi
Și nimic din jur nu va conta,
Pentru că te am pe tine, dragostea mea.

Adânc în suflet te păstrezi,
Mereu în gând te veserez
Te iau în palme și te-nălț
Pe cel mai înalt loc din sufletul meu.

În orice clipă mă găndesc
Că pentru tine, iubirea mea, trăiesc,
În fiecare zi, în fiecare noapte
Te iubesc, te vreau aproape!

Și îți promit, iubirea mea,
Că mereu te voi iubi,
Până în ultima clipă din viața mea,
Așa va fi, iubirea mea !!!

Alexandra Baciu cl. XI-a D

Culoarea cenușii

Stau, singură, pierdută,
Într-un loc uitat de lume
Și nimenei nu știe
Ce a fost cândva.

Stau, mă plimb și iar stau;
Las în urmă iubirea mea
Și încerc să redescupe
Culoarea în viață mea.

Stă și sufletul meu,
Picurat de lacrimă mea
Privește și el
Cenușul din jurul meu.

Stau...iar acum picură,
Se amestecă ploaia cu lacrima mea,
Lăsând pe pământ
O urmă din suferința mea.

Stau, dar nu se schimbă nimic,
Soarele nu răsare să redaucă speranță.
Rămân aceleași culori cenușii
Piclate cu același dor, de mii și mii de ori.

Tu...

Tu erai totul pentru mine,
Un zâmbet printre suspine
Și mă iubeai numai pe mine,
Dar ai plecat

Și m-ai lăsat
Singură printre străini,
Ca o floare printre spini.
Când ai plecat, ai spus așa:
"Nu mă uita!"

Voi fi mereu în mintea ta!"

Dar ai plecat
Și am uitat
...privirea ta...

...zâmbetul tău...
Un zâmbet fin
Pe-un chip senin.
M-ai părăsit
Și-am suferit
Că mi-ai luat toata iubirea
Și mi-ai lăsat doar amintirea
Unor copii ce se iubeau
Și unu-n altul ei credeau:
Atât de mult eu te-am iubit
Și-atât de mult am suferit,
Dar acum mi-am revenit
Și-așez pe foaie-n dreptul tău
O lacrimă că-mi pare rău...
Și mai lăs una în derivă
Să te șteargă din arhivă.
Nu mai vreau să stau în frig,
Că un îngeraș în vid,
Fără aripi și să strig,
Neputând să te ating.

Tamazlicariu Sabina-Daniela
IX B

PÖEZIE

Motto: "Iată istoria! Un trecut de noapte și sănge. Trebuie să căutăm lumina în viitor"
(Octavian Paler - "Viata pe un peron")

În sala de vise

A început să ningă cu figuri de lut,
peste o altă Romă, peste un alt Incitatus,
ninge cu tot cù nori și cu cer,
ninge Marte și Mercur,
ninge focul viu și aerul.

În Marele Teatru, pe scena de praf,
se trage cortina, se mătură gândul
și începe spectacolul.
Actorii și pun șortul cu atenție și stimă
și ies în coloane de himere și hiene,
sunt unsprezece cu șortul pătat de sânge
și strigătul disperării apuse-ntru-n stil mai aparte,
desigur,
sunt unsprezece cu pasul prezent,
cu foșnetul tandru și ochii de sticlă,
sau măcar de viață, sau oaie, sau zâna,
sunt unsprezece cu barda-ntr-o mâna
și floare în alta,
și umbrela pe spate, să fie, dar tandru,
iar lannus răsare pe capul de turmă
și-și deschide ochii plăcute de Tânjeală

și caută în public o rază de soare
sau chiar de-ntuneric, dacă se poate.

Compasul indică spre inimă,
și cursa continuă,
sub murmurul gloanțelor,
calul apare cu altă culoare,
culorile tac, culoarea e albă,
cerul e roșu și urletul verde.
Piece actor își are stăpânul,
ce leagănă ațele plin de amor
și leagă-n continuu pâna ce mor.
În băncile lumii, creștini,
iudei, musulmani și conservatori
sau orice altă rasă, credință,
culoare, tentă sau nuanță
cad în genunchi și se roagă.

Dar sala-i în zgomet și bucătarul apare,
afișează meniul de azi și de mâine,
spune cu calm și oarece teroare,
că nu dau speranță cu dor și cu pâine
și pleacă detașat să-și vadă de treabă.
Dar sala-i în flăcări și arhitectii aplaudă,
publicul fuge, căci plouă cu gloanțe,
pereții se rup și totul dispără,
doar scena rămâne și actorii de lut.
Iannus adoarme șincepe să plouă
cu apă de ploaie.

Netrecutul cade în fântâna din mijlocul străzii,
nezidită, e strada oamenilor singuri,
nesiguri, aici, lângă fântâna.

Strada-i pavată cu sticla și zăpadă,
pare palpabil, scump și mizerabil,
și încuiată cu lacătul lacrimii
lacătelor de piatră.

Pe stradă-i tăcere și netrecutul cade în fântâna.
Dar nu spun nimic, și strada goală și strada întunecată
îmi sună în piept ca un clopot de crengi și de ploaie
și ascult netrecutul cum cade-n fântâna.

Vreau să mă aplec peste marginea ei,
să-i ating trupul cu liniaștea mării,
iar dac-am să cad, precum oamenii singuri
preașuguri din ferestre,
am să mă ţin cu gheara de fundul noroiului mării.

Vreau să mă aplec peste marginea fântâniilor,
când la fereastra stânga stă Eleanor Rigby.
cea cazută în fântâna împreună cu numele ei,
căci la fereastra dreaptă stă Lazăr,
cu sufletul lui boltit în adânc.
Mă aplec să văd în fântâna,
să dezbrac visul și să-l vântur de fereastră.
Sufletul-mi n-are nicio crăpătură,
nicio umbră, nicio cusătură.
Dar umbra nezidită se naște și cade,
cum cade piatra pe cei de pe zid,
cum cade sufletul în adânc,
cum trecutul se transformă în propriul său zid
e propria lui stradă cu umbrele proprii
și propria dumincă.
Trecutul veghează pe apă, pe valurile mării.
E zăpadă, e piatră sau sticla sau apă?
Căci cine ar dori,
să posede
trecutul-
-netrecut.

Cântec – adaptare după George Coșbuc (Parodie)

A venit un om din crâng
Și-a sosit la noi la poartă
Și-am ieșit eu c-o nuia:
“Om sătul cu trei cojoace
Hai la mama să te joace!”-
Eu chemam pe om încoace,
El fugă-ncotro vedea.

Ieri pe drum un om sărac
Întreba pe la vecine
-“Poarta-se oamenii bine?
Dacă nu, să-i vâr în sac”-
Și-a venit la noi la poartă
Și-am ieșit eu și i-am spus:
-“Fătul meu e bun și tace
Nu ţi-l dau și du-te-n pace
E sărac și n-ai ce-i face!
Du-te, du-te” și s-a dus.

Solitairelor vremii

Rămas bun, boeme triste,
Voi, ce solitaire-mi sunteți,
Nu vreau nimic decât necinste,
N-am adunat decât tristeții.
Rămas bun, boeme triste.

Rămas bun, pustiu de genii,
Lăcaș străin și efemer...
și-aici plouă de milenii.
Sunt întomnat, palid grimer.
Rămas bun, pustiu de genii.

Ascultați, iubite, un dor
Funebru, ce-l cântă-n seară
Doar senili de-anost amor.
Ascultă, iubito, opera rara.
Ascultă, dară, cum mor.

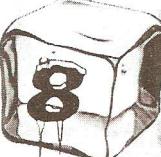
Rămas bun, triste boeme,
Acesta-s eu și mă-nfioară,
Albatros străin prin vreme,
Suspîn tăcut, ca de vioară.
Rămas bun, triste boeme.

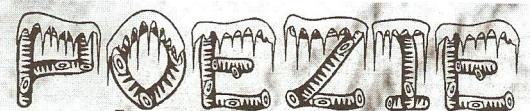
Cristian Bobocea cls.a X-a D

A venit un super-man
Căuta pe la vecine
Poartă-se oamenii bine
Dacă nu îi bagă-n sac
Și-a venit la noi la poartă
Și-am ieșit eu și i-am zis
“Plodul meu e bun și tace
E sărac și n-ai ce-i face
Pleacă, pleacă!” și-a plecat.

A sosit un negustor
Plin de bani cu zarvă-mare
Și-a venit la noi la poartă
Și-am ieșit eu și i-am zis
“N-ai tu bani, nici “împăratul”
Ca să-mi cumperi mie “băiatul”
Pleacă, pleacă!” și-a plecat.

Și de atunci sunt împăcat!

Martirii

Martirii noștri sunt acei copii,
Care au făcut multe sacrificii
Aceștia au luptat pentru a ne lăsa libertatea
Chiar dacă pentru ei a însemnat moartea!

Au pierit pentru noi,
Dar regretele nu-i mai aduc înapoi.
Au renunțat la familie, la viață,
Pentru a ne lăsa nouă o speranță.

Au fost uciși la Catedrală, de Dumnezeu fiind aproape,
Dar criminalii n-au avut milă de sufletele lor curate
Unii înălăuntrul lăcașului s-au închis,
Ca să scape, iar copiilor ușa nu au deschis.

Fețe bisericești au fugit ca să-și salveze viața,
Chiar dacă se spune că ei, copiii, ne sunt viitorul, speranța!
Timișoara a fost plină de sânge.
O lacrimă pe obrazul celor uciși încă mai curge!

Herbert Metzger, clasa a IX-a D

Chip angelic

Chipul tău ca lacrimă,
Visele-mi inundă
Și nu vreau ca patima
În suflet să-mi pătrundă.

Să iubesc mi-e teamă,
Mi-e frică de durere,
Chipul e pus în ramă,
Iar eu suferă în tăcere.

Vreau să-ți întâlnesc privirea,
Dar nici măcar nu îndrăznesc
Să-ți mărturisesc iubirea
Ce de mult eu o nutresc.

Nataras Bianca Roxana X B

În amintirea lor...

Ieșit-au oamenii în stradă
Într-un decembrie ploios
Cu toții strigau "LIBERTATE"
Și "Ceaușescu jos!"

Erau doar cu mâinile goale,
Luptau strigând și cerând:
"Comunismul să cadă
Și-o viață mai bună să aibă!"

Și-un sacrificiu suprem au făcut pentru noi,
Chiar dacă prețul a fost scump,
Cu moartea au plătit ostași, eroi...
Căci viața au trecut-o pe locul II.

Tineri, copii și vârstnici
Fugeau, alții se-ascundeau,
De flăcări și focuri de armă
Să se apere ei nu puteau.

Puzderie de gloanțe pe țeavă au țășnit,
Mulți tineri au murit!
Pentru o singură speranță
Și-au dat a lor viață.

Lumânări și flori,
Plecăciuni și-nchinăciuni,
Poezie și cânt
Pe orice mormânt.

De eroi și martiri
Ce-au căzut luptând
Și-au murit sperând
Pentru țără...
Și-al lor "PĂMÂNT?"

Unii n-au mai apucat
Să vadă ce s-a întâmplat,
Căci ghinionul i-a urmat
Și moartea i-a "secerat!"

Cu moartea au plătit
Ceea ce ei și-au dorit...
Dar speranța lor
Încă nu a murit
Cu toate că visul lor nu s-amplinit
Totuși, oamenii "liberi" au devenit!

Crăciun Alexandra, clasa a IX-a D

Cânt pentru prietenii

Imagine...in memoriam J.L.

Aș fi în stare și azi, pentru prietenii,
Inimă din piept s-o pun pe foc;
Și cenușa, vântul, printre cetini
Să mi-o lege în nepieritorul joc.

Mort au să mă credă toți aceia
Ce-or închîna în semn prietenesc,
Dar sub lespezi, din cenuși, scânteia
Mă va face iarăși să trăiesc.

Și-am să cresc în ciuda morții-aceste
Fie-n arșiți, grindină sau ger
Un copac așa de mândru, ca-n poveste,
Un stejar cu brațele spre cer.

Și prin ramuri, vântul când mi-adie,
Să mă poarte către ei în zbor;
Duh de cântec, pace, poezie
Semn c-am fost și c-am rămas al lor.

Darius IX

Întuneric și Lumină

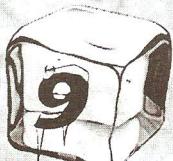
Cred că toți ne-am întrebăt
Oare cu noi ce s-a întâmplat?
De ce viață e așa dură?
De ce toată frumusețea apare în
negură?

Copilaria noastră s-a terminat,
În viață abia acum am intrat,
De greutăți ne-am lovit
Și suferință și dragoste am găsit.

Am aflat ce înseamnă viață,
De pe ochi nî s-a ridicat ceață.
Acum nu mai putem dă înapoi,
Viața ne-a ademenit și pe noi.

Acum se vor lega prietenii,
Dar și frumoase povești se vor
sfârși.
Vom afla cine suntem cu
adevărat,
Globul nostru de cristal s-a
spart!

Metzger Herbert IX D

Viața pe Pământ

Închină-te dimineții și mulțumește naturii că îți îngăduie încă o zi nefolositoare pentru tine și dăunătoare pentru ea. Continuă-ți mersul firesc prin lume la fel de ușor cum o pasăre se lasă dusă de vântul sălbaticit de nori încruntați și amenințători. Împiedică-te de vorbele urâte ce te aşteaptă la tot colțul și nu uita să te ștergi de praf când te ridici. Nu lăsa cuțitul în spatele tău să îți perturbe misiunea importantă ce îți-a fost imprimată în suflet o dată cu nașterea ta. O dată ce te-ai spălat pe față de naivitate și modestie, îmbracă-te cu nesimțirea și aroganța ce au aşteptat cuminți în dulap, dar de care nu ai îndrăznit să te atingi din teama de ridicolul și penibilul în care ai putea să te cufunzi. Adevărat este că răsti să te înghită precum o mlaștină dintr-o pădure pustiță, dar îspătitoare prin misterul ce o înconjoară ca un gard electric. Menține-te la suprafață și nu vei avea probleme! Când simți că vântul se-nțește, mai ia un rând de haine și în curând vei avea stratul la fel de gros cum îți-e obrazul. Învață tot ce poți de la cei mai luminați din jurul tău. Însușește-ți cuvintele și gândurile lor și în curând vei uita de vechea-ți persoană.

Nu-i lăsa pe alții să-ți spună ce să faci, lasă-i să-ți spună cum să gândești!

Alexandra Rincioig XII D

Cuvintele-nainte!

O lume plină de cuvinte nefolositoare își deschide brațele spre noi și se autoîntitulează viitor. Ne aruncăm spre ea cu nădejdea că dacă avem cuvinte folosite "cu cap", în loc să încercăm să rezolvăm probleme, vom discuta despre ele. Vom arunca cu remarcă acide unii în ceilalți, ne vom pune piedică cu ele. Le vom folosi pe post de scut și lance la nevoie, căci nu se știe niciodată de unde vine cuvântul prost folosit sau râu înțeles. Nădăduiesc că în timp ne vom însuși cu toții aceste calități menite să ne treacă prin viață cum trece gâsca prin apă. Cu toate că fericitul animal reușește să treacă asemenea piedică fără a-și uda trusoul, cred că noi, după ce ne vom fi scăldat în mociră, să nu avem același noroc de a rămâne fără pată.

Găseșc că nu mi se îngăduie să trec peste legea cuvântului și sunt limitat să trăiesc într-un spațiu în care trebuie să mă feresc mereu de vorbele aruncate în vânt de ceilalți. Nu știu cum cineva poate să rămână în deplinătatea facultăților mintale cu atâtă sumedenie de cuvinte ce mi-a fost dat să aud. Și când mă gândesc ce lesne mi-ar fi fără ele. Iar am uitat că lumea nu se învârtă doar în jurul meu! Scăpare de care nu mă plâng numai eu, ci mulți alții care știu că s-au săturat să își înfrângă egoismul pentru bunăstarea celui de lângă ei.

Ieri, alătării m-au lovit niște cuvinte în cap și m-au lăsat inconștientă de uimire când am vazut printre pumnii strânsi peste față, în chip de apărare, cine m-a asaltat cu atâtă cruzime. Am dat să cad. Noroc cu cuțitul înspăt în spate care mi-a atenuat cădereea.

Alexandra Rincioig XII D

Cristina Pop

Total e o continuă agitație, încât nu mai există timp și pentru lucrurile ce odată au fost apreciate, nimeni nu își mai ia răgazul de a privi în jur sau de a aprecia lucrurile mărunte care ne înconjoară. E o tristă și crudă priveliște văzând ignoranța tuturor. Muzica e cea care ne face să simțim, să trăim, cel puțin acest lucru nu a fost ignorat, în schimb s-a folosit atât de mult încât a fost deteriorat și îți-a pierdut strălucirea și farmecul de odinioară. Aceasta este muzica pe care o auzim. Cum rămâne însă cu muzica pe care o vedem și o simțim cu adevărat? Cea care se află zilnic în jurul nostru, muzica pe care o ignorăm fiindcă nu știm să o descoperim. Acea muzică pe care o găsim în foșnetul frunzelor, în lanurile de grâu, printre valurile mării, muzica naturii, cel mai prețios dar, o simfonie de mare amplecare, care se află în jurul nostru așteptând să fie descoperită, ascultată și apreciată corespunzător. O întreagă orchestră a sufletelor, care îi poate face și pe cei mai mari maeștri, invideoși pe canticul lor.

E un lucru mărunt dar tot nu ne opriș din agitația noastră continuă să o ascultăm. Nu realizăm că sunt unele lucruri mărunte, fără de care nu putem să, pe care le folosim zilnic. Dacă am fi mult mai conștienți de tot ce se află în jurul nostru, am putea schimba ceva?

Dacă toate lucrurile mărunte ar putea schimba ceva, cu siguranță ar face o minune. Cum minunile nu le găsim oriunde și sunt destul de rare, lucrurile mărunte pot aduce un strop de speranță și bucurie în sufletele noastre. Ne emoționăm la fiecare dar, fiecare cuvânt dulce spus din inimă. Sună într-adevăr lucruri mărunte, cu o putere mare, de care ne bucurăm doar ocazional și atunci nu suficient. Poate nu toți gândesc la fel, dar cu siguranță nu au încercat să privească și dincolo, de ce se află cu adevărat în jurul lor.

Fiecare lucru, gest sau emoție are frumusețea lui. Mai bine privim "partea plină a paharului", la fel și partea frumoasă din lucrurile mărunte, care ne înconjoară. Dacă e să vedem astfel lucrurile există minuni? Pe semne că și puterea aceasta este o minune. Minunile la fel ca lucrurile mărunte există peste tot, astă doar dacă avem timp să le observăm.

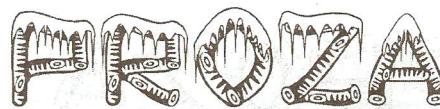
Ignoranța poate distruge magia și minunile din jur dacă lăsăm ca totul să ia o astfel de întorsătură și privim doar realitatea, pe care uneori o cream după chipul și asemănarea noastră, fără ca ea să fie mai mult decât un simplu cuvânt nevinovat, urât de cei care nu au știut cum să o "decoreze".

Gânduri...

Toate se topesc în rotundul nesfârșit și tăcut și negru al zilei și tu parcă nu-ți găsești locul și te clăini, vrei să te sprijini de ceva, dar de ce te-ai putea ancora în neclintirea astă de cremene? Parcă să termină timpul... și atunci, linistește aceea pe care ne-o dorim dintotdeauna unde e? Simt că altceva decât să mă dau băut nu-mi rămâne și iata că, totuși, linistește vine, altfel, așa cum se întâmplă dintotdeauna, dincolo de exasperare. Rugătoare și ruginii, fericile se leagană ca zigzaguri mișcătoare de umbre ca niște fumuri tremurăte. Un zgromot nesfârșit, dar bland și dulce, închipuind mirări și goluri, străpuns de șuierări de trenuri rătăcite, aluneca pe sine invadate de ierburi moi, înalte și aplecate. Ele veghează ca nimic să nu-ți tulbere cătușii de puțin seninătatea sufletească. Îmi las dorințele sfioase și căte să rătăcească sub bolțile mute ca stoluri de pulberi prelinse. Cât de calm presără în văzduh, mărunt frâmântându-și aripile, zăpezi din înaltul acelor clipe. Și apele verzi în rotitoare arcuiri tremura celebraște fugi ale gândului spre insulele dulcii reverii. Prevestire. Fericire, lată clipă!

A.G. -clasa a IX-a

Vă amintiți începutul și/sau sfârșitul filmului 2001: O odisee spațială? Nu, nu mă refer la grandiosul început orchestral sau la leul MGM care apar abia după vreo trei minute simbolice (Aproape de început, ați încercat vreodată să îl sincronizați cu "The Ballad of Bill Hubbard" de Roger Waters? Nici eu, dar pare interesant) și nici la bizarul sfârșit psihielic (Aproape de sfârșit, nu e curios felul în care se sincronizează cu "Echoes" de Pink Floyd, trebuie să aibă ceva în comun). Mă refer la drama ideilor sau conceptelor filmului, cele prezentate la început și final.

Filmul începe cu o parte ce s-ar numi "The Dawn Of Man" sau "Răsăritul omenirii". Imaginile sunt din desertul african, unde un trib de maimuțe caută după mâncare, însă una din ele este atacată și ucisă de un leopard. Obosite, maimuțele adorm, iar când se trezesc văd un monolit întunecat, înalt, în mijlocul lor. Monolitul este "mașina" avansată construită de către o presupusă specie extraterestră, cel puțin așa explică autorul romanului, Arthur C. Clarke. Monolitul are, evident, un simbol aparte care rămâne a fi interpretat, n-are sens să spălăm. La scurt timp după, una din maimuțe realizează cum să folosească osul ca armă și unealtă; astfel, maimuțele încep să omoare și să mânânce carne. Cu timpul ele se vor omori unele pe celelalte individual, iar, apoi, în triburi. Filmul se încheie după o experiență psihielică a personajului principal prin nașterea Copilului-Stea, fetușul acesta orbitând în jurul Pământului. Prezentarea bizară a lui Stanley Kubrick, regizorul filmului, simbolizează traseul metafizic al omenirii. Probabil că începutul și finalul nu se leagă, iar răpusnul nu este undeva la mijloc, poate Clarke și Kubrick au creionat metaforic ideea de evoluție impulsionață de un "ceva" exterior. Dar, cum spunea un comic american, "dacă în unele părți ale lumii se strigă "Revoluție, revoluție!", acum putem striga "Evoluție, evoluție!"".

Să ne raportăm la noi și să analizăm, măcar superficial, situația social-amuzantă a noastră, a tuturor. Cât de mulțumiți suntem de noi, de familiile noastre, situația noastră, fie ea socială, politică, economică, etc.? Probabil că nu prea mult, muncim prea mult, cățigăm prea puțin, ceea ce cățigăm nu are valoare, dar, deși muncim, suntem speriați de a pierde locul acolo, suntem la fel de speriați pentru siguranță noastră, pentru că, într-adevăr, nu avem nici o asigurare pentru ziua ce urmează, propria securitate nu există și trăim în teroare, niciunde nu suntem prea confortabili, ar trebui să știm exact, aerul nu e bun de respirat, iar mâncarea nu e bună de mâncat, nu suntem sănătoși din nici un punct de vedere, sănătate, până la urmă, pe care nici n-o avem, indiferent cum am vedea-o, nici măcar năgândim pentru noi, pentru că știm, alii gădesc pentru noi, cei ce au pătruns ceva mai adânc în adeverăta artă a interpretării...

Să începem cu sistemul de educație. Școala sau ideea de educare morală și intelectuală a avut, cândva, în alte timpuri, rolul esențial nu doar în formarea individului, ci și în formarea unor curente de găndire, o gardă a societății. Acum, acest sistem nu are aceeași valoare, ci dimpotrivă, a devenit o "sursă de irosire" a valorilor, mai nou la noi, îndeosebi după căderea regimurilor autoritare. Școală, ca instituție.... unde nu e prea bine să fii prost, adică nu prea implicat, limitat, dar e și mai rău să fii puțin intelligent, mai ales dacă ai și propriul fel de găndire, atunci ești elitist, egoist, arrogan. Ceea ce săii nu știi de fapt și ar fi bine să știi, dacă vrei să fii apreciat de oamenii cu compasul. E frustrant, complexant, trebuie să fie cineva pe care să te descurci, nu poți fi tot timpul un ratat sau, măcar, limitat. Oricum, sistemul de educație nu are să funcționeze niciodată, pentru că cei care l-au proiectat nu și-au propus asta, să facă un sistem util, interesant, benefic pentru cei ce intră în acesta, nu și-au propus decât să formeze o masă inodoră, incoloră de oameni, oameni fără sentimente sau gânduri proprii, deși păstrează iluzia că acestea ar exista, ceea ce găndești și produsul proprietății procese cognitive, căci la nivelul inconștient suntem manipulați de oameni manipulați, adeverării noștri proprietăți, cei ce au proiectat sistemul, pentru că ei sunt aceiași, de acum zece, douăzeci, cincizeci de ani, nu doresc decât muncitori orb! ("Să ne imaginăm cum gădesc mai marii noștri, nu mă refer, aici la politicieni, ci la adeverării mai mari, care cred că ar fi ceva în genul acesta: Cum să îi facem pe acești copii, cum să îi educăm de acum, să fie ca atunci când vor fi adulți și ne fie noua supuși mecanici, destul de deștepți să lucreze unelele, hărțile și computerele, dar destul de prosti să nu pună nici o întrebare "De ce?", să perceapă realitatea cum vrem noi "Viața e frumoasă...dacă mai ai și timp pentru ea". E simplu, îi luăm de acasă, de la părinți, măcar cinci zile pe săptămâna, de la vârstă de cinci-sase ani și le spălăm creierul până pe la săptesprezece-optezece ani, îi vom indoctrina, nu le vom oferi o latură intelectuală și nici spirituală, doar asta, sună bine?"). Cam așa e, căutați istoria spălării mintii, căutați istoria și metodele propagandei, căutați-l pe Goebles, pe Napoleon, căutați Churchill, căutați! -David Icke, scriitor și sociolog englez. Școală nu mai oferă informații utile, interesante, nici măcar cultură generală. Cine și-ar dori un public de cetățeni conștienți, rațional, critic, însă nu generalizăm, sunt foarte mulți oameni în jurul nostru ce nu au fost afectați prea mult de sistem, însă aceea sunt ceva mai ciudăți după standardele noi. Școlile noastre sunt tot mai slabe și la nivel concret nu produc nimic, ajungem să trăim într-o ipnoză în masă. Care este diferența între cel ce este închis într-o închisoare, între cei patru pereți cu barele din jur, și cel închis în "libertate", unde nu poți vedea barele și totuși, nu ești liber? Însă în societatea modernă, nu doar școala sau sistemul de învățământ au un aspect manipulațional atât de puternic, ci alte mijloacele acelea sunt auto-impuse: mediu în care trăim. Mediu nostru nu este autentic, nu ne reprezintă deloc, nu este un mediu oferit cu unul afișat, apărând, fără alternativă. Suntem seduși de divertismentul ieftin, superficial, forțat erotic, filmele hollywoodiene, muzică fără mesaj, fără idee, literatură proastă ce nu poate fi nici măcar numită a fi de mână stângă" (gen Twilight și Harry Potter, căci părem a deveni o generație Twilight", cărti pervertite cu un conținut literar sub nivelul mării, erotism morbid adolescentin cu o nuanță de mitologie neinterpretată). Suntem închisați de ceea ce vedem și totuși, suntem manipulați fără scrupule, dar, după cum vedem, acceptăm, chiar ne plac, "entertainment-ul" acesta ne ocupă timpul și gândurile. Când să mai și găndim noi pentru noi când deje o fac alții la un nivel subtil?

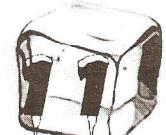
Astfel, după cățigării anii "de nebunie", când deja nu mai poți urma nici o regulă, pentru că orice regulă o anulează pe altă, dar e totuși perfectă, iar dacă nu o poți urma, măcar respectă, trebuie să fie un grad de separare între acești termeni. Trebuie, totuși, să urmezi "ceva", iar acel "ceva" nu este tocmai liber, doar n-ai să crezi că te apuci acum, după atâtea, să fii liber.. După teroarea de a alege un drum, nu ești prea sigur că asta ai vrea. Indiferent cum o luăm, ajungem tot în regret, sau avem un exemplu contrar? După studiile superioare ești nevoit să-ți accepți ideea de membru al stării a două, sau medie, socială într-o națiune de barmani, birocați și cocktail-eri cu urechea ușor lipită de sala de conferințe, într-o stare de paranoia față de ziua următoare. Ce vei face când arabi și cowboy-ii se vor înfrunta în sală cu aer condiționat, vei fi un spectator pasiv sau vei fugi în munți? Nu mă refer la faptul că studiile superioare nu ajung să atingă o scară socială mai înaltă, însă ajungem o lume în care toți ai studii superioare, "Barmanii, birocații și cocktail-eri" au, evident, o conotație metaforică pentru faptul că pozițiile sociale devin, până la urmă, aceleași, între eli se formează o linie orizontală, nu mai au nici o deosebire. Ideea principală aici este faptul că suntem manipulați conștient într-un inconștient. Este interesant ca, după ani de studiu și muncă, să îți trăiești viața încercând să plătești niște imprumuturi? Starea aceasta este, în fapt, terorismul, realitate falsă. Este ușor absurd, nu ne înțelegem familiile, nu ne înțelegem părinții sau copiii și invers, nu ne înțelegem persoanele autoritare(profesori, angajațor,etc.) și invers, mediul nostru, traiul, timpul, relațiile noastre nu ne mulțumesc, prietenii, comunitatea, țara, religia mulțumesc, nu avem o latură spirituală și o interpretăm forțat pe cea religioasă (fie că urmăram o religie monoteistă, politeistă, ateistă, sau cea de acum: henoteistă) lumea în care trăim devine tot mai mică și nu mai suntem nimic din ceea ce am dor să simă (Majoritatea oamenilor sunt alii oameni. Gândurile și opinile lor sunt gândurile opiniei altora, viața pare o miră .. un citat". Oscar Wilde, sic.). Este lipsit de asemenea de a se impune, nu avem nici o latură spirituală, ne-am pierdut legătura cu originile noastre. De fapt, care latură spirituală? avem noul tip de iPod, deseară începe reality-show cu fotomodellele faine, iar la noapte începe seara de club, oare cu ce mă îmbrac, oare vine tipul cu X5-ul? Am ajuns să trăim în lumea TV, lumea tehnico, lumea carierei fără curbe.

"Atâtă timp cât oamenii nu sunt dispuși să își exercite libertatea lor, cei ce vor dori să fi tirani, o vor face, căci tiranii devin activi și puternici și se vor devota oricărui număr de Dumnezei și religii pentru a-i închișa pe cei ce dorm" -zicea intelectul Voltaire

Tehnologia a reușit, probabil mai puternic decât sistemul în sine, deși aceasta face parte din sistem, să ne indoctrinizeze până la neființă. Cel mai mare hipnotiz rămâne o cutie, plată sau nu. Din mijlocul camerelor, un individ cu un prompter ne spune ce și cum să gădim, mutăm canalul și avem un film nefolosit și iar unul și încă unul. Mutăm alte canale și avem de toate, avem pornografia, religie, știri, adevăruri și minciuni, avem McDonalds, avem Pepsi, Mercedes, Ferarri și Cadillac, Nike, Lacoste, Adidas, Fender, Gibson, D&G, Gucci, Allah, Jehova, Hristos, Oprah și ateisti: toți se găsesc în aceeași cutie. Cel mai bun loc de vizionare și acolo sus pe cruce, și chiar la reducere și profitabil. Ce sens are ca în Africa moare căte un copil la fiecare cinci secunde, n-avem timp să ne gădim la asta căci foarte curând are să înceapă noul game-show. Ce sens are să ne gădim și folosim mai mulți bani pentru cercetare de armament, decât pentru cercetare în combaterea unor boli incurabile? N-avem timp de asta, a izbucnit noul scandal mondien în răstimpul acesta? N-avem timp, căci suntem liberi...să facem ceea ce ni se impune. N-avem timp de așa ceva, cei ce ne conduc nu vor ca noi să avem timp, nu mai avem timp nici pentru noi (Vă amintiți de poezia "Avem timp" de Octavian Paler? Vă amintiți de Octavian Paler?), suntem secăti exterior și interior, suntem o carapace, o iluzie a proprietății noastre precum realitatea noastră este o iluzie. Suntem o societate de consumatori, nu de producție, de aici și crizele financiare. Oragele noastre nu sunt nimic decât malluri-gigant, esteticul și arta sunt ori snobisme superficiale, ori inexistente. Am ajuns, oare, să fim bipezi fără pene, cum spunea un filozof antic, ce nu face nimic decât să adune tot mai mult și să folosească deloc? Muncim, consumăm, slujim, consumăm, ascultăm, vedem, ne amuzăm, consumăm. Consumatorul consumă consumatorul, până la urmă. Suntem doar amuzati de noi, nu facem deosebere între prostul mers al societății, presupunem sistemului și nimicuri tehnologice (hollywoodiene, muzicale, fie arte, sau cum am numi.). Învățăm, ne educăm, la vârstele tinere, ne cultivăm din anumite puncte de vedere, studiem, încercăm să ocupăm un loc de muncă și rămânem cu el, iar în tot acest timp ne-am folosit capacitatea intelectuală foarte mult, dar am gădit, efectiv, foarte puțin. Facem prea puțin să folosim facultățile creative ale mintii. Astfel, la sfârșitul zilei, după atâtea muncă și consum, ne oprim în față acaleiașii cutii să ne mai spălăm puțin creierii și, eventual, să ne determinăm să consumăm și mai mult. Toate aceste lucruri de vin, pentru noi, experiențe intelectuale, așa zise, suntem doar cu o treaptă deasupra existenței animale. Sigur, anumite trezări există, eventuală carte sau vreun documentar ce ține de cealaltă parte a propagandei, gen Zeitgeist, filme ce nu conțin decât fragmente de adevară intortocheate. Dar suntem la fel de superficiali și în cazul lor. De ce să ne corupem sufletul, în loc să ne cultivăm spiritul? De ce să ne ghidăm după ceea ce ni se spune la școală, sau la locul de muncă, sau la sfârșitul filmului Zeitgeist și nu, de exemplu, după Alegoria Peșterii din Republica lui Plato? De ce să acceptăm indoctrinarea și manipularea, pentru că părinții noștri sau părinții părinților lor au acceptat-o? De ce nu punem nici o întrebare legată de ceea ce se întâmplă în jur, de ce nu căutăm motivul? De ce ne atașăm de imaginea vedetei abuzate de proprii monștri? Ce sens are ultimul ton în fashion sau ce și-a mai cumpărat tipă dintr-o unsprezece? De ce nu ne putem trezi la o realitate concretă, de ce acceptăm ceea ce se sugerează a fi realitate? De ce nu realizăm că suntem sclavi sistemului în care trăim, de ce nu avem curajul de a crede în ceva moral și solid? De ce ne lăsăm folosiți în sentimente politice sau religioase? De ce nu ne căutăm o direcție spirituală argumentată? Când am stat ultima oară să ascultăm o lucrare muzicală de mai mari proporții, să realizăm perfecțiunea artistică? De ce nu am încerca să ne supunem noi înșine disciplinei muzicii, sau oricare altă artă? Vom ajunge să ne consumăm propriile persoane, să fim hipnotizați irreversibili. Vom ajunge după anii de studiu și muncă la o vârstă la care să regretăm lucrurile pe care nu le-am obosit sau nu am avut curajul să le facem, să le spunem. Vom ajunge la acea vârstă când vom să cău amici o viață spirituală și suntem frustrați de ideea de moarte. Dacă există viață exterioară planetei noastre, cu siguranță ei ne vor găsi umbrelle grupează în jurul televizorului pornit, fără lacrimi, fără sentimente. Iși vor da seama că rasa noastră să-amuzat la moarte!

Nu există nici o concluzie, decât, eventual, retorică, însă, un lucru ar trebui să lămurit. Care e legătura între cele spuse și 2001: O odisee spațială? Curiozitatea, unde se află rasa umană în evoluția ei, descoperirea unelelor și crimelor, sau renaștere morală și spirituală?

"Omul care își folosește timpul și energia pentru a afla lucruri noi, pentru a cerceta lucruri noi, pentru a-și cultiva spiritul, pentru a înțelege și deprinde lucruri mărețe, cel ce își va canaliza vibrația să între devenirea lui, a omenirii, întru înțăptuirea planului divin, acela este omul nou, pe acela îl aşteptăm printre noi"- Manly P. Hall (filosof, ocultist, istoric al religiilor)

PROZA

Autodefiniție

În cele ce urmează am să încerc să mă autodefinesc....

Cine sunt eu? Un punct mic în această lume, ca o planetă printre milioane de alte planete. Și ca orice om, am și eu povestea mea.

Dar totuși fiecare are viață lui. Pe cât de mică, pe atât de semnificativă.

Eu sunt o ființă, un om cu sentimente. Un om care încearcă să-și croiască un drum în viață, un om care încearcă să-i dea vieții rost. Sunt un suflet printre milioane de alte suflete, căruia îi place viața.

Pentru a putea duce o viață plină de bucurie și fericire, este nevoie să ne cunoaștem, să ne înțelegem, să ne respectăm și să ne ajutăm, pentru a putea trăi împreună, fără a ne face rău unul altuia.

Deși nu e întotdeauna ușor, eu încerc să fiu o fire veselă și optimistă, pentru a putea merge mai departe. Cu toții încercăm de mici să învățăm cât mai bine, însă nu doar la școală trebuie să învățăm, ci ar fi foarte bine să învățăm și din propriile noastre greșeli, pentru a le evita și a duce o viață plină de fericire. Este bine să încercăm să fim mai buni unii cu alții, pentru că în fața lui Dumnezeu suntem diferenți, dar egali...

Eguard Szilaghi IX A

Natura timpului

Îți vine să strigi: Vino înapoi!! Nu pleca!...dar este în zadar. El a plecat, te vei mai întâlni cu el, dar în varianta de mâine. El e prietenul tuturor, neavând dușman sau? Oare nu timpul este cel care ne urăște, trecând atât de repede? El te face să plătești pentru momentul de fericire. Atunci când simți acel fior în interiorul tău, un simț al bucuriei, atunci pe loc, îți dai seama că ai pierdut acel moment. Îți dai seama că aproape nu l-ai avut. Ai un sentiment de întristare când vezi că aceste clipe care îți redau fericirea pe deplin, sunt atât de scurte, iar ai momente în care ești singur și nu mai ai pe nimeni în jurul tău sau trebuie să aștepți și nu mai ai răbdare, ai impresia că toate acele clipe tin o veșnicie. Gândul tău este tot acolo și te întrebă: Oare timpul s-a oprit? Dar timpul nu stă!!! Niciodată nu se va întâmpla acest lucru, chiar și atunci când îți dorești din adâncul sufletului. De cele mai multe ori, atunci când pierzi pe cineva drag, îți spui în sinea ta, că ai vrea să dai timpul înapoi, pentru a mai petrece câteva momente alături de aceea persoană.

Timpul trece atât de repede, încât nici nu îți dai seama de rapiditatea lui. Atunci când dormi nu îl simți, când stai treaz o noapte întreagă, gândurile îți fug încocoate și încolo și simți că timpul nu mai trece. Întrebă pe cineva mai în vîrstă cu experiența vieții ce este timpul. Îți va spune că o dată cu trecerea anilor, tinerețea te părăsește, ea trece mai departe, dar tu, nu. Uită-te la părul și expresia feței unui bătrân și ai să vezi că timpul își va spune cuvântul. El nu îți bate la ușă și te întrebă: Mai vrei să mai stau la tine? Nu. Pleacă mai departe, văzându-și de drumul său lung, lucru ce pentru noi este dureros.

Tot el lasă în urmă, amintiri atât plăcute, cât și durerioase, și rămâne cu iluzia că aproape tot ce a fost nici nu s-a întâmplat. Dacă timpul ar auzi, tu ce l-ai întreba în acest moment? Și, oare, dacă ar avea glas, ce îți-ar răspunde?

Fisan Tabita XII D

Un zâmbet și o floare

Un zâmbet nu înseamnă întotdeauna fericire, aşa cum o lacrimă nu înseamnă neapărat tristețe. Cu o floare nu se face primăvară, tot astfel cum un nor nu aduce mereu furtună, dar un zâmbet și o floare împreună, pot semnifica pentru cineva o zi mai bună.

Nimeni nu este atât de sărac, încât să nu poată oferi un zâmbet, aşa cum nu există cineva suficient de bogat, încât să se poată lipsi de el.

Și florile... se spune că dacă Dumnezeu nu ar fi creat florile, atunci nu ar fi plăsmuit nici oamenii. Nu mai fi trist, ci zâmbește și fă florile să înflorescă; zâmbește cu toată ființa, pentru că tu ai cel mai frumos zâmbet. Ești unic, la fel ca și zâmbetul tău adorabil!

Vă puteți imagina o viață fără zâmbete? Ce s-ar întâmpla cu lumea dacă nimeni nu ar mai zâmbi? Toți oamenii ar fi triști, cu fețe lungi, cu ochi somnoroși, iar în aer ar pluti mereu o stare de haos. Nu s-ar mai auzi nici un răset de copil, nu ar mai exista nimic amuzant în viață, inimile noastre ar fi posomorâte și bătăile sale monotone s-ar opri, pentru că viața nu ar mai avea nici un preț. Norii ar plângă, soarele ar stinge, florile nu ar mai înflori... Nu s-ar întâmpla nimic! Oricât de multe și speciale ar fi cuvintele, nici măcar nu pot începe să povestească cum ar fi o primăvară fără flori, fără culori, fără zâmbete, fără viață...

Când privești o floare, te gândești că ești unul dintre norocoșii care au avut posibilitatea să vadă o floare înflorind. Împrăștie zâmbete și voie bună. Desparte-te de cei dragi cu zâmbetul pe buze, apropie-te de ceilalți cu același zâmbet sincer și cald.

Nu fi un om obișnuit, atâtă timp cât ai dreptul să fi fericit. Nu sta posomorât, atâtă timp cât ai dreptul să zâmbești. Decât să oferi cuiva o mie de cuvinte fără rost, mai bine dăruiește-i un zâmbet și o floare. Acest gest simplu face cât o mie de cuvinte.

Doar un zâmbet și o floare...

Tamazlicariu Sabina Daniela IX B

DRAGOSTEA

Care este semnificația cuvântului "iubire"? Despre iubire s-a spus că este cea mai mare necesitate a omului. De când se nasc până mor, oamenii se luptă pentru ea, înfloresc la căldura ei și se ofilesc sau chiar mor în lipsa sa. Cu toate acestea, este surprinzător de greu de definit. Oamenii vorbesc mult despre iubire. S-au scris nenumărate cărți, cântece și poeme pe această temă. Dar nu întotdeauna s-a înțeles ce înseamnă ea cu adevărat. De fapt, acest cuvânt este atât de des folosit, încât pare să-și fi pierdut adevărata semnificație.

În ziua de astăzi, în care totul pare să se răcească pe zi ce trece, o adevărată definiție a cuvântului "iubire" o putem găsi în cea mai veche carte actuală din zilele noastre: Biblia!

În Biblie, iubirea este definită cu ajutorul a patru termeni din limba greacă:

1. Stergein este iubirea care are de-a face cu afecțiunea naturală, dragostea părinților pentru copii și a copiilor pentru părinți, a soțului pentru soție și invers, a relațiilor apropiate ale unuia față de altul.

2. Eran este sinonim cu cuvântul "pasiune", o pasiune dintre un bărbat și o femeie.

3. Philein este dragostea prietenească. Se bazează în special pe o reflectie a unui om în persoana sau lucrul iubit. Prietenile noastre se bazează în special pe lucrurile pe care le avem în comun cu aceste persoane, de la faptul că locuim împreună cu ele și până la unele interese comune.

4. Agapan desemnează iubirea bazată pe principii. Așadar, este mai mult decât simpatie față de o altă persoană. Având un domeniu de aplicabilitate mai extins, ea este, în esență, mai profundă și presupune o acțiune deliberată. Mai presus de orice, este complet neegoistă. Este dragostea care ne învață să prețuim oamenii din jurul nostru la adevărata lor valoare și care este capabilă de sacrificii.

Aceasta din urmă este cea mai importantă, întrucât avem ocazia de a o dovedi zilnic în viața de zi cu zi.

Apostolul Pavel, a arătat că iubirea este însotită de fapte, că ea se definește nu numai prin sentimente, ci îndeosebi, prin ceea ce face sau se reține să facă. Observați ce spune Apostolul Pavel: "Iubirea este îndelung răbdătoare și bună. Iubirea nu este geloasă, nu se laudă, nu se îngâmfă, nu se comportă indecent, nu își cauță propriile interese, nu se irită. Nu ține cont de răul suferit. Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură cu adevărul. Îndură totul, crede totul, speră totul, suportă totul." – 1 Corinteni 13:4-7.

Dacă ar fi să tragem o concluzie, nu avem de spus decât că dragostea este cel mai frumos lucru cu care am putut fi înzestrăți și dragostea adevărată, nu rănește pe nimeni și face viața mai ușoară și mai frumoasă.

Următorul citat anonim ne poate determina să ne analizăm dragostea pe care o avem noi față de alții: "Dreptatea fără dragoste ne face duri. Credința fără dragoste ne face fanatici. Puterea fără dragoste ne face brutali. Datoria fără dragoste ne face deosebit de încăpătânați. Ordinea fără dragoste ne face meschini." Deci...cum este dragostea mea?!

Alina Ene, clasa a IX-a D

Lumina din întuneric

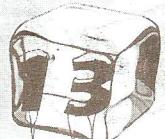
Înainte de a fi zidit Adam, Dumnezeu a împodobit cerul cu toată lumina stelelor, pământul cu viețuitoare, pomii și tot felul de flori. Nici o făptură n-a fost plăsmuită după chipul și asemănarea Lui, această cinste a primit-o numai omul, fiind încăpărat al creaturilor văzute și aşezat în „raiul bucuriei”.

Când s-a nașcut Domnul nostru Iisus Hristos, Împăratul și Lumina lumii, Fiul lui Dumnezeu, mai întâi a rânduit o noapte, în ea o peșteră și în peșteră o ieșe.

„Pe cât de slăvită și „arătată” a fost zidirea omului pe care a văzut-o cerul și pământul, pe atât de întunecoasă și necunoscută este Nașterea Mântuitorului nostru, care se face noaptea într-o peșteră, în întuneric.” (Predicile și panegiricile lui Ilie Miniatis).

„...și S-a nașcut Lumina lumii” (Ioan 9,5) „în întuneric fiindcă trebuia să strălucească din întuneric” (II Cor. 4,6) „pentru a ne scoate de sub puterea întunericului” (Colos. 1,13) „deoarece are întâietate asupra întunericului precum înțelepciunea asupra nebuniei” (Eccles 2,13)

„...și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o” (Ioan 1,5).

LITERATUR

Halloween

Halloween is an annual holiday celebrated on October 31. It's a Celtic holiday. Halloween activities include trick 'r' treating, wearing costumes, masks, attending costume parties, carving jack -o- lanterns, ghost tours, bonfires, apple bobbing, visiting haunted attractions, pranks, telling scary stories and watching horror films. Trick – or – treating is a celebration for children on Halloween. Children go in costumes from house to house, asking for treats such as candy or money with the question, "Trick or treat?".

Costumes are traditionally those of monsters such as ghosts, skeletons, witches and devils. They are said to be used to scare off demons. Nowadays children dress up as characters from TV, movies or as celebrities.

There are a few games traditionally associated with Halloween parties. One fun game is apple bobbing in which apples float in a bowl with water and the participants must use their teeth to remove an apple from it.

And now that you know what Halloween is, go put on a costume and start with the first house you see. Oh! and don't forget! Don't go alone or you might not return. Happy Halloween!

We celebrated Halloween in our class with our teacher. We had pizza, cake and a TV. We had a lot of fun. We danced, watched a movie and played some Halloween games.

The movie that we saw was very scary, but when we danced on Meneaito and Macarena we were very happy. We played that game with the apple and some boys and girls won it and then they ate the apples.

Our teacher and a few kids carved some pumpkins to put them in our class.

We hope next year to be at least as good as this year, or better.

EINHOLT DĂNUȚ clasa a VII-a

Mary and her underwater love

Mary looked out of the window and she saw some flowers that were smiling and a piano that was playing, at about 8 in the morning.

When she saw all those things she went outside to see what was happening. Unusually, outside there was very hot. That made all the objects seem alive. Mary was very surprised, but very happy, because where she lived there was very cold and she didn't have anything to play with.

Suddenly, a tree pushed Mary into a boy's arms. He had come up from the water. That boy was very cute and Mary loved him from the moment she saw him. That boy's name was Bob and he lived under the water. He had come on the Earth to find a girl, and he found Mary.

The next moment he kissed her and all the plants smiled and the piano was playing a love song.
They lived happily ever after.

STOIAN SILVIU, clasa a VII-a

In Wolfsberg

Ich stehe auf dem Kanonstein,
Und singe laut ein Liedlein fein.
Der Berg ist riesig und ich so klein,
Und trotzdem fühl ich mich nicht allein.

Ich steh auf dem hohen Berg
Und fühle mich wie ein Zwerg.
Ich sehe die Kühe, die sanften Felder
Und das frische Grün der Wälder.

Ich steige hinab ins Tal
Und bewundere die Schönheit überall.
Kinderstimmen von links und rechts,
Nun seh ich: in Wolfsberg bin ich jetzt.

Die Berge sind groß
Und ich noch so klein.
Der Himmel ist blau
Könnt immer so sein!

Kinder

Einige Kinder sind noch klein
Wollen unbedingt schon größer sein.
Sie möchten nicht nur immer parieren,
Sondern auch mal allein durch die Stadt spazieren.

Andere Kinder sind schon groß,
Sehen, im Leben ist nicht alles famos.
Sie möchten nicht nur den Idealen nachrennen
Und sich dabei ständig die Finger verbrennen.

Einige Kinder sind sehr arm
Und wissen nicht wie das so kam
Sie möchten nicht nur einmal gut essen,
Sondern ihre Kindheit am liebsten vergessen.

Andere Kinder sind steinreich,
Bekommen alles so gleich.
Wollen alees mehr und immer mehr
So dass: Für alle ist das Leben schwer.

DUNCA MELANY, clasa a IX-a C

DUNCA MELANY, clasa aIX-a C

Este un fapt binecunoscut că toamna se numără bobocii, iar Liceul Teoretic "Ioan Jebelean" nu a făcut nici de această dată excepție. O dată ce febra începerii unui noi an școlar începe să scadă încet, aceasta este, bineîntelese, înlocuită de alta, nume cea a organizării balului anual al bobocilor, evenimentul toamnei la orice liceu care se respectă. Elevii claselor a XII-a au lăsat acum la o parte certurile și problemele acumulate de-a lungul celor 3 ani de studiu trecuți și și-au unit forțele în speranță că, și acest an, balul va fi cel puțin la fel de reușit ca și cel de anul trecut.

Săptămâni întregi de pregătiri, decizii luate cu foarte multă înțelepciune și "antrenat" boboci au fost necesare pentru ca balul să fie perfect. Și, deși aceasta a însemnat sacrificarea organizatorilor, aceștia au îndurat cu fruntea sus drumurile zilnice pentru sponsorii ori certurile permanente cu dascălii care nu aveau același punct de vedere cu ei, însă care, până la urmă, au fost convingi, cu multe argumente, că nu au dreptate. Iar după atâtea săptămâni de chin, a urmat în sfârșit seara cea mare.

În data de 16 octombrie ne-am strâns cu mic, cu mare la obișnuita Casă de Cultură pentru a vedea, în final, rezultatele acestui drum parcurs de colegii, copiii, nepoții sau doar elevii noștri. Balul a început cu o mică întârziere, așteptată, pentru că toți știm legea nescrisă cum că un spectacol nu începe niciodată la timp. Din primele momente am reușit să aflăm și tema balului, lumea în care ne vom lăsa purtați în acea seară, anume: BALUL VIENEZ, o temă foarte frumoasă și, de altfel, potrivită pentru acest eveniment. Ca o introducere în atmosferă vieneză, elevii au încropit un impresionant vals care, alături de rochile de bal elegante și rafinate și de fondul sonor, au reușit să ne transpună într-o altă lume. Bineîntelese, ca la orice bal de liceu, nu au lipsit scenetele, unele scrise chiar de elevi, momentele muzicale sau comice plasate astfel încât să destindă publicul de fiecare dată. Boboci, emoționați, au făcut primii pași pe scenă, timizi pe de-o parte dar și speriați. Însă aceasta a fost doar prima probă căci, probabil din cauza febrei din culise, aceștia s-au destins foarte repede și au putut să-și continue seara fără probleme: ne-au făcut să rădem la proba de cultură generală, ne-au demonstrat că, deși sunt mici, au pasiuni pe care și le fructifică cum șiua ei mai bine la proba de aptitudini și ne-au arătat că pot fi și eleganți și sobri la proba de seară. Iar după atâtea probe, a venit și momentul în care juriului i-a venit rândul să delibereze rezultatele. În timp ce aceștia se retrăgeau în spate, pe scena au urcat invitații speciali ai serii: DJ RHINO și SILVIA, veniți tocmai de la București pentru a cânta și încânta. Cei mai discutat moment al serii, adulat de unii și încriminat de alții a fost, cu siguranță, apariția celor două animatoare ale formației care au avut grija ca atmosfera să fie demnă de un bal de liceu, dansând frenetic și chiar invitându-i pe boboci să li se alăture la distracție. După ce artiștii și-au încheiat reprezentarea, elevii claselor a XII-a au dat mai departe bobocilor titlurile de miss și mister aferente, cadouri, flori și coroană cea mult râvnită și aşa s-a încheiat o seară magică.

Deși criticele au fost atât pozitive, cat și negative, organizatorii, precum și toți cei implicați la acest bal al bobocilor, au avut, cu siguranță, o seară de neuitat, la fel cum am avut și noi, simpli spectatori.

Interviu cu Miss și Mister Boboc 2009 (Stefanovici Emina cls. IX B & Negara Alex cls. IX B)

1. Aș fi foarte onorată dacă ți-ai putea răpi din timpul tău prețios pentru a-mi răspunde la câteva întrebări din postura de câștigător/oare al/ă titlului de Mister/Miss Boboc 2009!

Emina: Da, sigur.

Alex: Desigur.

2. Ai fost influențat/ă de cineva să concurezi la acest bal?

Emina: Nu, a fost alegerea mea.

Alex: Da, de prietenii.

3. Ce te-a determinat să faci acest pas?

Emina: Curiozitatea. Într-adevăr, eram curioasă să văd dacă pot trece peste toate probele cerute.

Alex: Distracția.

4. Ai întâmpinat dificultăți pe parcursul repetițiilor pentru spectacol? Care sunt acestea?

Emina: Dificultăți nu am întâmpinat, doar am acumulat puțină oboseală.

Alex: Nu, nu au fost probleme.

5. Cât timp ai exersat pentru acest bal, ți-ai făcut noi prietenii?

Emina: Durata acestor repetiții a fost de aproximativ patru săptămâni unde, într-adevăr, mi-am făcut noi prietenii.

Alex: Da, foarte mulți.

6. Ai avut vreodată tendința de a renunța la acest bal?

Emina: Nu, de obicei sunt o fire ambițioasă, nu renunț aşa de ușor la ceea ce mi-am propus.

Alex: Nu.

7. Ai avut emoții pe scenă sau în culise?

Emina: Nu aș putea spune că am avut emoții, deoarece eram obișnuită cu scenă și cu publicul.

Alex: La început, dar după aceea au dispărut.

8. Care probă a fost pe placul tău?

Emina: Pe placul meu au fost două probe: cea de seară și cea de aptitudini.

Alex: Valsul și proba de seară.

9. Ai avut o relație bună cu partenerul/partenera tău/ta?

Emina: Da, ne-am înțeles foarte bine ajutându-ne reciproc.

Alex: Da, normal.

10. Care a fost reacția ta în momentul când prezentatoarea ți-a rostit numele, drept posesoare/posesor a/al titlului de Miss/Mister Boboc 2009?

Emina: Reacția pe care am avut-o în momentul în care am aflat că am fost numită Miss Boboc a fost una pe care nu o prea pot explica. Atunci am simțit adevaratele emoții.

Alex: Am fost plăcut surprins.

11. Care a fost reacția colegilor tăi de clasă din prima zi de școală, de după spectacol?

Emina: Reacția colegilor mei a fost una normală, m-au felicitat și păreau fericiti.

Alex: M-au felicitat.

12. Vei rămâne și de acum încolo aceeași persoană?

Emina: Bineîntelese, faptul că am fost aleasă Miss Boboc nimic nu are de-a face cu schimbarea comportamentului meu. Sunt aceeași persoană ca și până atunci.

Alex: Da, desigur.

FASHION

De multe ori pe net, în reviste dăm de articole de modă și de o mulțime de definiții ale acesteia,... dar ce înseamnă de fapt moda?... Înseamnă să porti ceea ce te avantajează pe tine, ceea ce îți evidențiază ție frumusețea, cunoșcând niște detalii cheie ale fiecărui sezon după care ne putem orienta în alegerile noastre. În aceste pagini intitulate "Fashion" ne-am propus să vă prezentăm câteva din tendințele din sezonul toamnă-iarnă 2009-2010 în materie de modă, make-up și hair-style.

COLORI:

Înainte să începem să vorbim despre noile tendințe, ce ați zice să vorbim puțin și despre asortarea colorilor? Nu toate colorile se găsesc în tendințele actuale, ele variând de la sezon la sezon, dar modul de asortare al acestora nu se schimbă și, chiar dacă există persoane care posedă un simț în plus în alegerile făcute în privința colorilor, unei dintre noi au nevoie de puțin ajutor.

Îată câteva sfaturi în asortarea colorilor din trend-ul acestui sezon:

Dacă ai o piesă vestimentară care conține mai multe culori asortează doar una dintre culorile acesteia, deobicei cea majoritară.

Nu este recomandat să asortezi tipare de culori diferite.

Albul și negrul sunt singurile nuanțe care pot fi asortate cu orice culoare. Albul scoate în evidență culorile asortate, iar negrul le ia din stridență.

Rosul poate fi asortat cu alb, negru, violet, portocaliu, alte nuanțe de roșu mai închise cum ar fi cărămiziul, verde.

Albastrul poate fi asortat cu alb, negru, verde, nuanțe de albastru mai închise, violet, portocaliu.

Galbenul poate fi asortat cu alb, negru, nuanțe de galben pal, verde, portocaliu, violet.

Verdele poate fi asortat cu alb, negru, nuanțe de verde, roșu, albastru, galben. Nuanțele de verde regăsite în natură (kaki, smarald, oliv) pot fi asortate cu aproape orice culoare.

Violetul poate fi asortat cu alb, negru, nuanțe de violet mai închise, galben, roșu, albastru.

Portocaliul poate fi asortat cu negru, alb, nuanțe de portocaliu mai deschise/inchise (în funcție de nuanțele colorilor asortate), roșu, galben, albastru. Maroul este născut din portocaliu și este o culoare care se poate asorta foarte ușor.

ACCESORII:

Până acum v-am tot prezentat tendințele din acest sezon în materie de geci, bluzițe, pantaloni, fuste, Rochii... dar nu vi se pare că am uitat ceva?... Da, nu am vorbit încă despre acele accesorii care ne protejează corpul iarna când vremea este atât de capricioasă. Este timpul să revenim la acele căciuli, fulare sau mănuși chic, dresuri și cizmule pufoase.

sau mănuși chic

, dresuri

Multe dintre noi nici nu vor să audă de căciuli, chiar dacă gerul își face simțită prezența. Hăideți să ne gândim mai bine... decât să riscăm să ne îmbolnăvим, mai bine să dăm buzna prin magazine și să căutăm o beretă sau băscuță, perfecte pentru o ținută casual și elegantă, iar pentru ținutele sport putem alege o căciulă clasică, simplă, cu ciucure sau chiar îmblănăită. Avem de ales dintre atâtea modele, nu se poate să nu găsim vreunul care să ne satisfacă dorințele.

Un MUST-HAVE în acest sezon este fularul, lucru ce îl putem observa și în creațiile designerilor care au prezentat modele pentru toate gusturile. Ele pot fi lungi, late, tricotate, purtate înfășurător în jurul gâtului sau petrecute peste umăr. În privința colorilor rămân în top negrul, griul, maroul, albul și verdele, la care se adaugă și roșul.

Să nu uităm și de mănușile care ne protejează mâinile de frig. Cele din piele se poartă mai mult ca niciodată în această perioadă, dar ele nu trebuie asortate la ținute sport. Există și alte opțiuni cum ar fi mănușile crosetate, din mohair sau angora.

Un accesoriu indispensabil indiferent de sezon este încălțămintea. Iarna fiind un sezon rece cele mai potrivite sunt cizmele și botinele. Aliatul perfect pentru acest sezon este o pereche confortabilă de cizme îmblănite. Un exemplu ar fi cizmele UGG din piele de oaie cu multă blanăță în interior, într-o varietate de culori și modele.

Pentru un look mai elegant alege botinele sau cizmele, cu sau fără toc. Dintre modele de cizme care se poartă foarte mult în acest an amintim cizmele lungi, în special cele peste genunchi, iar pentru a obține un look cât mai reușit este recomandat să fie purtate cu rochii scurte sau fuste, chiar cu pantaloni scurți. Demne de amintit sunt și cizmele scurte cu talpă joasă, comode, purtate la o pereche de pantaloni sau blugi skinny. În ceea ce privește botinele ele trebuie să fie comode, dar chic, călduroase și în trend, ele potrivindu-se de minune la destul de multe outfituri, între combinații casual și elegante. Dintre modelele ce le puteți achiziționa vă sunt recomandate botinele din piele simplă sau lucioasă, piele întoarsă, printre care se remarcă cele cu șireturi, asortate la colanți în culori electrice, la o rochie scurtă sau pantaloni. Dacă sunteți dormice de lucruri noi puteți achiziționa o pereche de botine în culori mai puternice cum ar fi albastru, verde, turcoaz sau chiar mov, sau să rămâneți la cizmele clasice cum ar fi negrul, griul, maroul.

Unul dintre tendințele în materie de accesorii din acest sezon sunt dresurile(ciorapii), menite să îți protejeze picioarele în anotimpul rece. Designerii au optat pentru următoarele modele: colorați mergând spre nuanțe electrice(cum ar fi verde, galben, roșu etc), dar au rămas în trend și dresurile clasice negre care nu ar trebui să lipsească din garderoba nimănui; în dungi (verticale-în special pentru fetele care vor să pară mai înalte), carouri sau buline; dresuri "bling-bling" cu paieți, strasuri sau pietre prețioase. Printre acestea se găsesc și dresurile tip colanți din stilul anilor '80, în culori metalizate. Materialele folosite sunt cele fluide din plasă sau dantelă. În funcție de modelul ales, aceste dresuri pot fi purtate la o ținută ușoară de zi sau o ținută sexy de seară, în combinație cu o fustă/rochie scurtă, pantaloni scurți și sacou sau trench.

Un alt accesoriu indispensabil pentru multe dintre noi sunt gențile/posetele. În acest sezon, pentru a fi în trend putem alege acele poșete supradimensionate, purtate pe umăr sau cu mână, sau cele cu lanț, cu influențe punk, colorate, și de ce nu chiar o geantă tip ghiozdan. Pentru ocazii mai speciale gențile plic sunt perfecte, ele întotdeauna asortându-se unei ținute elegante. Cât privește materialele și culorile folosite, în trend sunt atât gențile din material textil, cât și cele din piele, în cele mai diverse culori: clasice (maro, negru), metalice (auriu, argintiu) sau electrizante(galben, albastru, roz, turcoaz). Prezența domeniului IT se face simțită și pe catwalk, unde s-au putut observa o serie de obiecte vestimentare care au împrumutat din detaliile acestuia cum ar fi geanta mobil sau geanta laptop.

PIESE VESTIMENTARE:

Rochii:

Între cele mai importante piese vestimentare care alcătuiesc garderoba unei femei se găsesc și rochiile. În funcție de modelul ales, culoare sau material, acestea pot fi perfecte pentru o zi la birou (stilul office), o petrecere, un cocktail, o ieșire în club, sau chiar pentru sărbătorile de iarnă cum ar fi cina de Crăciun sau noaptea dintre ani (un stil mai elegant).

Materialele alese pentru rochiile din acest sezon variază de la materiale cum ar fi latex sau piele (o marcă a acestui sezon), până la dantelă, catifea, mătase și materiale tricotate, călduroase.

În ceea ce privește culorile alese, acestea pot fi clasice (alb, maro, gri, negru - elegant și mereu la modă, culori electrizante (verde, albastru etc.) sau metalizate (argintiu, bronz, auriu, etc), dar atenție pentru ce ocazie le alegeți.

Și modelele prezente în acest sezon sunt foarte multe. Aveți de ales între rochii mulate, foarte scurte, combinate cu acele cizme lungi, peste genunchi, cele midi, elegante, asortate cu un sacou și pantofi cu toc sau cu ciorapi colorați (în special cele negre) și rochiile lungi, de seara, în croieli clasice extrem de elegante. Amintim și modelele de rochii asymetrice, cele drăpătă, one-shoulder și o revenire în trend a rochilor cu umeri înalte (nerecomandate femeilor mici de înălțime) și a celor cu tentă școlărească, cu volane și detaliu ușor "girly", asortate cu jambiere și pantofi cu toc gros sau bocanci.

Blugi:

Ştiți care este piesa vestimentară purtată în trecut doar de clasa muncitoare, care însă cu trecerea timpului a devenit cea mai purtată, atât de femei cât și de bărbați? În cazul în care nu, vă spunem noi... blugi.

De-a lungul timpului designerii au creat noi și noi modele de blugi, dar în acest sezon s-a revenit la stilul anilor '80, astfel acid jeans sunt un must-have în anotimpul rece. Poți alege din nenumărate modele de blugi decolorați, însă cel mai popular model este cel pană în diferite culori (bleumarin, gri, vernal, negru).

Blugii sunt foarte ușor de asortat, îți poți purta la o ținută casual sau sport, în acest caz asortează blugii cu o bluză cu un logo sau imprimeu interesant, un hanorac și o pereche de teniși. Pentru un look mai sofisticat alege botine în loc de teniși, un top cât mai simplu și accesorii supradimensionate.

Paltoane:

Paltonul este piesa vestimentară care ne ferește de frigul de afară și în plus este foarte feminin și chic. Iată câteva sfaturi pentru alegerea modelului potrivit fiecărei: alege un palton dintr-un material rezistent la uzură, optează pentru paltonul care îți se potrivește, te avantajează și în primul rând îți place cel mai mult; caută un model mai puțin extravagant care merge cu mai multe ținute.

Câteva tendințe impuse de designeri în materie de paltoane ar fi: modelele de paltoane cu două rânduri de nasturi, cele cu revere largi (un must-have al sezonului), cele petrecute (cu o curea sau un cordon), cele scoțiene, paltoanele cu nasturi ascunși (iașă în evidență mai mult prin culoare sau cusătură), cu blânișă, modelele masculine, cele cu grafice, cele în culori tari, tunice.

Foarte mult contează la cumpărarea unui palton și silueta și statura fiecărei, de aceea ne-am decis să vă ușurăm puțin alegerea cu câteva sfaturi. Fetele mici de înălțime le recomandăm paltoanele care se opresc deasupra genunchilor și le ajută astfel să pară mai înalte. Fetele înalte pot opta pentru aproape orice model de palton, totuși trebuie să fie atente ca nu cumva un palton mult prea scurt să le strice ținuta.

MAKE-UP

Uneori este destul de dificil să te decizi în timp ce te machiezi când ar trebui să te oprești sau cât ar mai trebui să adaugi... Însă pentru a evita situațiile în care machiajul de seară este adoptat în timpul zilei vă prezentăm niște reguli simple ușor de urmat.

Machiajul de zi

Caracteristicile acestui tip de make-up sunt: naturalețe, prospețime, discreteție și strălucire.

For School

Machiajul pentru școală mantine liniile machiajului de zi, dar dacă dorești să ieși în evidență poți opta pentru culori pastel (lila, roz, bleu, verde etc.) în diverse combinații. Îar pentru un look mai serios poți alege un ruj mat (nude/caramel).

Machiajul de după-amiază

Acest tip de machiaj este mai intens decât cele prezentate anterior. Alege un blush puternic (teracotă, cărămiziu, maroniu, pigment), un dermatograf mai intens (negru, albastru metalic, gri petrol) și culori de ochi mai reci (albastru, verde, mov, lila, purpură). Rujurile pot fi glossy sau mate și colorate.

Machiajul de seară

Cu lăsarea serii și machiajul trebuie să devină din ce în ce mai intens, astfel pentru un machiaj de seară optează pentru un blush și pudră bronzantă mai intense. Există nenumărate feluri prin care îți poți evidenția ochii: cu un eyeliner (negru sau colorat), prin folosirea unor culori intense de fard, a unui dermatograf sau a unei mascare pentru volum.

HAIR STYLE

Tendințele în materie de hair-style pentru acest sezon nu pot fi definite de o singură direcție, astfel mariile case de modă au pregătit o paletă vastă de culori, forme și coafuri pentru acest sezon. Un stil ce renaște în acest sezon în materie de coafuri este stilul VINTAGE, retro. Acest stil ne duce cu gândul la frumusețe nemuritoare, un stil mereu la modă, ce denotă creativitate și stil. Câteva dintre coafurile vintage în trend în acest sezon sunt: bobul sculptural, cu linii aspre dar feminine, adaptat oricărei lungimi de păr (în special pentru brunete), coafuri alcătuite din bucle strâns și șuvițe lungi, foarte feminine, exprimând delicatețe și voluptate (în special pentru roșcate), bucle lejere, care încadrează față, asociate la o tunsoare până la bărbie, o coafură clasica dar feminine, comodă dar senzuală (în special pentru blonde). În funcție de ocazii, părul poate fi purtat răscut, împletit, prins în coadă, dar în cazul ocaziilor speciale o coafură clasica, elegantă, asortată cu orice fizionomie este, de fapt, un coc simplu accentuat de o buclă elegantă prinsă în acesta, o coafură "de prințesă". În materie de culori, nuantele care se poartă în acest sezon sunt: blondul platinat, cât și cel mai închis, apropiat de culoarea mierii (potrivit de minune ochilor căprui deschis sau albaștrii), brunet cărbune (potrivit ochilor albaștrii), roșul (nuanță ce complementează orice tip de ten alb, și evidențiază ochii căprui) și nuantele de castaniu închis, vibrant și puternic (potrivit oricărui tip de ten și culoare a ochilor). Un trend în materie de coafuri îl alcătuiește și părul prins în coadă de cal, numită și PONYTAIL. Cu mici modificări pentru fiecare ocazie, elegantă, clasica, această coafură te poate salva de multe ori. Poate fi adoptată pe strada, la o ieșire cu prietenii, la un cocktail, la o nuntă sau la job.

For Men

Și pentru că până acum am vorbit doar despre fashion pentru fete, a venit și rândul băieților. Vom menționa în continuare câteva din piesele vestimentare de bază care ar trebui să existe în dulapul fiecărui.

Puloverele sunt elementul cheie din garderoba fiecărui băiat. Se pot purta cu aproape orice, și în plus sunt perfecte pentru sezonul rece. Puteți alege din mai multe modele: cele clasice, cele sport, cele în carouri etc. Aceste modele există aproape în orice culoare fiind confectionate din lână.

Alte piese vestimentare în vogă sunt jachetele casual. Se asortează perfect cu o pereche de blugi. Există o adevărată varietate de modele din care se poate alege: modele militare, modele din piele, cele clasice cu multe buzunare, sau chiar și jachete mai elegante negre care se potrivesc perfect la o ținută mai sofisticată.

Accesorii care nu trebuie să-l lipsească niciunui băiat este fularul. Fularele din lână sunt ideale pentru anotimpul rece și în plus sunt excelente pentru băieții cărora nu le place să poarte outfit-uri mult prea colorate. Un fular este discret și totuși dă o notă casual fiecărei ținute.

TOPURI MUZICALE

În urma unui sondaj de opinie realizat de "NOI" în Liceul Teoretic "Ioan Jebelean" din Sânnicolau Mare, am constatat că marile preferințe muzicale ale elevilor acestui liceu, se plasează astfel în acest clasament:

1. Black Eyed Peas - I Got a Feeling
2. Radio Killer - Voivod
3. Connect - Burning Love
4. Deep Central - Russian girl
5. Morandi - Colors
6. Inna - Amazing
7. Dan Balan - Bhica Bomb
8. David Guetta feat. Akon - Sexy Chick
9. One Republic - All the Right Moves
10. Puya feat. Kamelia & George Hora - Change

Istrate Dan cls. a XI-a A

LADY GAGA

Nume: Germanotta
Prenume: Stefani Joanne
Zi de naștere: 20.3.1986
Culoarea părului: blond
Culoarea ochilor: albaștri
Înălțime: 1,55 m
Greutate: 46 kg
Hobby-uri: petrecerile, călătoriile, designul de moda

Lady Gaga a început să se aventureze în centrul comercial al orașului unde trăia, interpretând cântece în Lower East Side, împreună cu grupuri muzicale precum Mackin Pulsifier sau SG Band. Întrucât a realizat faptul că toți cântăreții din jurul său aveau același stil musical, interpreta s-a hotărât să cânte muzică pop, în general. În anul 2006 era în vogă interpretul Rob Fusari, cu ajutorul căruia a scris cântecele „Beautiful, Dirty, Rich”, „Dirty Ice Cream” și „Disco Heaven”. Numele de scenă și l-a luat de la hitul „Radio Ga-Ga” al formației Queen.

Înțial, Lady Gaga era în contract cu Def Jam Recordings la vîrstă de nouăsprezece ani, însă a fost abandonată la doar trei luni de la parteneriat. La începutul anului 2007 a primit o nouă ofertă din partea casei de discuri Interscope Records și a început să lucrizeze la albumul său de debut.

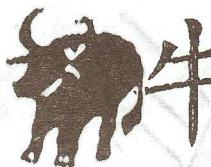
Stilul lui Lady Gaga a fost clasificat ca fiind vulgar, dar, totodată, și original. Ea a declarat că a fost influențată de rockeri ca David Bowie și Queen, cântăreții Michael Jackson și Madonna, artistul Andy Warhol, poetul Rainer Maria Rilke și designerul Grace Jones. Ea a mai spus că moda este foarte importantă pentru ea.

În anul 2009, era la un pas de a fi arestată de polițiștii ruși deoarece era îmbrăcată nepotrivit pentru a ieși pe stradă.

Ea a spus: "Când scriu muzică, mă gândesc la hainele pe care vreau să le port pe scenă. Este important ca lucrurile să se îmbine unele cu altele: concerte artistice, hainele, arta. Pentru mine, toate acestea se împreunează și devin o poveste reală, care le va plăcea fanilor. Vreau ca imaginația fanilor să fie cât mai acaparată, încât ei să-și dorească să guste bucătică cu bucătică din creația mea."

HOROSCOP

horoscop chinezesc

NIU (BIVOL)
ianuarie

Bivolul este adeptul proverbului "graba strică treaba". Trece prin viață cu hotărâre și bun-simț. Bivolul nu este tocmai diplomat, ba chiar e cam prea "dintr-o bucată": spune totul pe său, fără ezitare, cei care îl rânesc, ca și cei apropiati, trebuie să fie atenți: poartă pică multă vreme - chiar prea multă - și niciodată nu uită un nume sau un chip. Întotdeauna se răzbună, chiar peste ani și ani.

HU (TIGRU)
februarie

Tigrul are postă de viață și nu-i lipsesc mijloacele pentru a-și face parte. Averile îl lasă rece, dar se dă în vînt după aventuri care îl pun puterile la încercare. Excesiv în toate, comportamentul Tigrului trădează forța emoțiilor ce îl animă: pasiunea și înverșunarea fac parte din viața lui de zi cu zi. Când cineva încearcă să îl vârbe în cușcă, înnebunește de furie și răgețele lui vor fi asurzitoare!

TU (IEPURE)
martie

Iepurele este un personaj plin de viață dar "așezat", calm și realist. Își folosește inteligența pentru a-și crea un adăpost după gustul lui, unde se izolează de tot ce nu suportă: dezordine, certuri, indiscreții, zarvă și ură. Este diplomat în societate: extrem de curtenitor și de o eleganță ce îi seamănă pe cei din jur. Știe să asculte, iar ceilalți sunt gata să îi împărtășească secretele lor.

LONG (DRAGON)
aprilie

Dragonul e născut pentru a fi stăpân absolut, strălucitor și excepțional. Ca și apărul Dragon milic, este un războinic înălătură, lasă pământul părjosit în urmă și înslăcăreaza inimile în calea lui. Inteligență, lucid și clarvăzător, Dragonul bate cu pumnul în masă atunci când interlocutorul nu-i împărtășește punctul de vedere. Pentru Dragon, viața este o mare aventură.

SHE (SARPE)
mai

Sarpele este un maestru cuceritor de inimi. Așa cum a încântat-o pe Eva din vechime, tot așa reușește să-i facă pe cei din jur să-și piardă capul. Rafinat, amuzant și seducător, Sarpele strălucește în societate cu inteligență și spiritul său. Își atacă inamicii cu comentarii mușcătoare și nu îl lasă în pace până nu și-a satisfăcut setea de răzbunare.

MA (CAL)
iunie

Calul este simbolul sericii supreme. Această zodie este înzestrată cu vivacitatea, loialitatea și eleganța unui animal de rasă, dar și cu o nerăbdare copilărescă. Calului nu îl place să stea într-un loc: mișcarea continua îl animă, dar preferă să ocolească obstacolele decât să sară peste ele.

YANG (CAPRA)
iulie

Capra este un susținător de artiști, o fiare blândă și pașnică. Are gusturi rafinate și se visează înconjurate de mătăsuri și covoare scumpe. Pe cât este de sensibilă, pe atât e de indolență. Când apar conflicte, Capra preferă să se ascundă până trece furtuna și nici prin gând nu-i trece să-și izbească adversul cu coarnele.

HOU (MAIMUTA)
august

Maimuța este cel mai inteligent dintre toate animalele zodiacului chinezesc. Are o capacitate deosebită de a ieși din orice încurcătură cu față curată, teufăr și nevătămat. Nu stă locului și nu se poate dedica mult timp unei activități. Dar în spatele maimuțărelor sale se ascunde un înțelept.

JI (COCOS)
septembrie

Creasta roșie a Cocoșului alungă spiritele rele. Știindu-se apărat, Cocoșul nu ezită să se fălească în public, uneori chiar cu ostentație. Principala calitate a Cocoșului este sinceritatea. Cocoșul este un prieten loial și curajos. Sare fără ezitare în apărarea celor apropiati, chiar dacă bătălia pare pierdută de la început.

GOU (CAINE)
octombrie

Câinele este prin excelență un prieten de nădejde. Este loial și devotat, blând și înțelept. Are un sfier deosebit, iar când vede o nedreptate se zbârlește tot. Nu prea crede în bunătatea oamenilor și, în general, nu are încredere în necunoscuți. Cu toate acestea, dacă ai reușit să îi cucerești inima, Câinele își va deveni un prieten de nădejde. Pentru a se feri de dezamăgiri, își alege cu grijă prietenii, după ce i-a verificat cu atenție.

ZHU (MISTREȚ)
noiembrie

Mistrețul este cinstit și demn, hotărât și responsabil, adept al dictului "grăbește-te încet". Nu suportă minciuna, ipocriția și smeceria. Este generos și săritor cu cei apropiati, din familie și din cercul de prieteni. Cu toate că, din anumite puncte de vedere, Mistrețul pare un tip blând și așezat, are o mare postă de viață și de aventură. În adâncul susținelui, își dorește să trăiască intens și să experimenteze toate plăcerile vieții.

SHU (SOBOLAN)
decembrie

Sobolanul știe să se bucure de plăcerile vieții. Este mare amator de mâncăruri rafinate și cunoșător al vinurilor bune. Are o personalitate carismatică și știe să se învârte într-o aură de mister. Este fidel în dragoste și devotat prietenilor. De obicei, Sobolanul are prietenii destul de puțini, pentru că îl alege cu multă grijă. Trebuie să fie atent să nu se arate prea cinic, pentru că îl poate deranja pe cei din jur.

Filip Noem & Mircea Alina cls. a XI-a A

SCHOOL CLUZ

Testul de inteligență al lui Einstein

1. Există 5 case fiecare de altă culoare.
2. În fiecare casă locuiește o singură persoană, fiecare de altă naționalitate.
3. Fiecărui locatar îi place o anumită băutură, fumează o anumită marcă de țigări și deține un anumit animal de casă.
4. Nici una din cele 5 persoane nu bea aceeași băutură, nu fumează aceeași marcă de țigări, și nu deține același animal de casă.

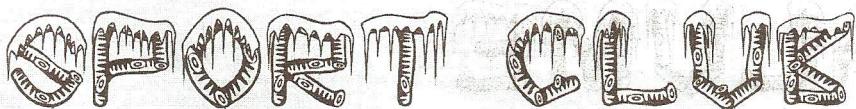
Se dau următoarele:

- a. Britanicul locuiește în casa roșie
- b. Suedezul are un câine
- c. Danezul bea ceai
- d. Casa verde se află în stânga casei albe
- e. Locatarul casei verzi bea cafea
- f. Persoana care fumează Pall Mall are o pasăre
- g. Locatarul casei din mijloc bea lapte
- h. Locatarul casei galbene fumează Dunhill
- i. Norwegianul locuiește în prima casă
- j. Fumătorul de Marlboro locuiește lângă cel care are o pisică
- k. Locatarul care are un cal locuiește lângă cel care fumează Dunhill
- l. Fumătorul de Winfield bea bere
- m. Norwegianul locuiește lângă casa albastră
- n. Germanul fumează Rothmans
- o. Fumătorul de Marlboro are un vecin care bea apă

Cine are acvariu cu pești??

Albert Einstein a conceput acest test în secolul trecut . El susținea că 98% din populația globului nu sunt în stare să rezolve acest test. Tu ții cu majoritatea, sau...?

	Cumărată → Avertizare	Alifie ↓ Ieșit afară	Anotimp călduros ↓ Nu-i bătrână
M A N T E P T	→	↓	↓
	Posed → A anina		Suprafată de teren → Radu Stoian
	→		↓
D	Dar → Fir de cusut		Compune scheletul
	→		↓
20	Magnetizat →		De la România →

SUPERMOTO 2010

Puțini știu că jumătate din motocicletele vândute anul trecut de Husaberg au fost comandate în varianta de echipare supermoto. Din cauza cererii mari pentru noile modele enduro sportive, pasionații de drifturi pe asfalt vor trebui să mai aștepte puțin, până va fi lansat noul FS 570. Echiparea acestuia va include componente de top: roți spălate, dar cu pneuri tubeless, frână față cu disc de 320 mm și etrier montat radial, dar și pompă radială de frână Magura, furcă upside-down de tip Closed-Cartridge de la WP, special proiectată pentru supermoto. Aceste date sugerează revenirea în forță a lui Husaberg în competițiile supermoto. Omologarea pentru circulație a versiunii cu putere nelimitată (60 CP) trebuie înăsă făcută individual, cu ajutorul dealerilor mărcii sudezo-austriece.

CONTROL DEPLIN

O cilindree mai mică poate însemna o putere mai controlabilă în clasa 450; aceasta este premsa de la care au pornit proiectanții lui FE 390.

În teren deschis micul Berg FE 390 este însă ușor superior versiunii de 450 cmc, aviditatea de a tura remarcabilă și lipsa reacțiilor brutale la intrarea în sarcină a motorului său permitând suspensiilor White Power să lucreze mai fin la trecerea în mare viteză peste denivelări.

Acesta este, de fapt, domeniul preferat de utilizare a lui FE 390, pentru care mulți sportivi amatori îl vor și alege.

FE 390- ce este nou?

Motor: cursa redusă la 55,9 mm (FE 450 : 63,4 mm) alezaj neschimbat (95,0 mm)

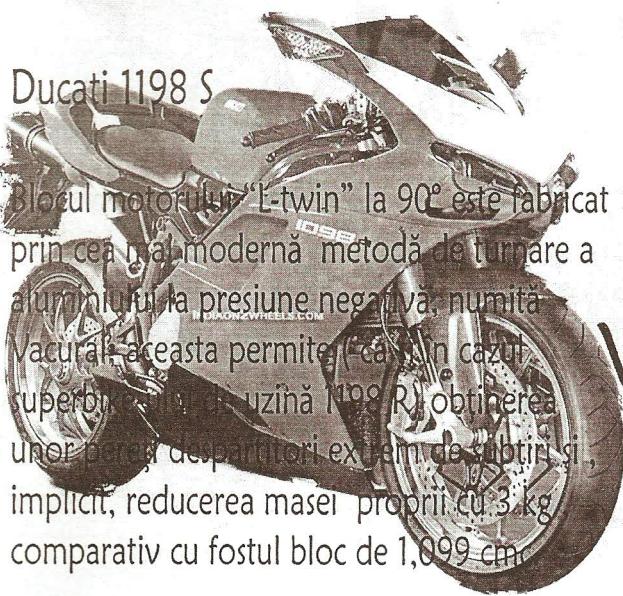
Cilindree: 393,3 cmc. Biela alungită, volantă cu masă mai mare, axă cu came și mapping injecție modificate

Sistem de rulare : decalare furcă majorată (22 în loc de 19 mm)

O NOUĂ PROVOCARE

Ducati 1198 S vs. KTM 1190 RC8 R

Austriecii de la KTM au avut clar în vizor V-twinurile bologneze atunci când au lansat superbike-ul RC8. Iar recenta versiune "R" cu motor mai puternic și ciclistică optimizată concurează în mod direct performantul Ducati 1198 S. Mulți au încercat detronarea supersportivelor cu motor V2 produse la Borgo Panigale, dar nimici nu a reușit până acum: Aprilia, cu al ei RSV Mille, Honda, cu diversele variante VTR, ori Suzuki, cu TL 1000, au luptat din greu pentru supremație în acest segment.

Ducati 1198 S

Blocul motorului "L-twin" la 90° este fabricat prin cea mai modernă metodă de turnare a aluminiului la presiune negativă, numită vacură; aceasta permite (ca și în cazul superbiciclii de uzină 1198 R) obținerea unor porțiuni deținute ex-lamă de subțiri și, implicit, reducerea masei proprii cu 3 kg comparativ cu fostul bloc de 1,099 cm³.

VS

KTM 1190 RC8 R

Gabaritul compact este o caracteristică definitorie a motoarelor V-twin KTM, încă de la prima variantă Adventure 950. Agregatul de 1,195 cmc al lui RC8 R se remarcă prin rezervorul de ulei al sistemului de lubrificare integrat în blocul motor. În ciuda alezajului important, refinamentul funcționării acestui V2 este apreciabil.

P.C. cls. XI A

În mijlocul deșertului, un om cântă dumnezeiește la vioară. Un leu se apropie, îi dă târcoale cântărețului și se aşează la câțiva pași de el, mișcându-și capul în ritmul muzicii. Mai vin doi lei și se aşează și ei lângă cântăreț. După încă ceva timp, vine un al patrulea leu, care îl manâncă pe cântărețul nostru.

Pe o cracă, în apropiere, doi vulturi fac conversație:

- Ti-am spus eu că dacă vine surdul, s-a terminat cu muzica!...

În Uniunea Sovietică se anunță un concurs de picturi realist-socialiste, pe subiectul "Lenin la Praga". Printre alții, vine un individ care prezintă o pictură neprevăzută: într-o poiană, un bărbat și o femeie, la un festin pe o pătură. Membrii juriului, zăpăciți, întrebă:

- Ce legătură are?...
- Cum, zice pictorul, nu vedeți? Femeia este soția lui Lenin și bărbatul este șoferul lui Lenin.
- Și Lenin unde-i?
- Lenin?! La Praga.

La o secție de poliție e adusă o femeie care a trecut pe roșu. Polițistul de serviciu începe să o interogheze:

- Numele?
- Adela Popescu.
- Vârstă?
- 28 de ani.
- Ocupația?
- Învățătoare.

Polițistul se ridică de la masă, zâmbește fericit și îi spune femeii:

- Minunat! Am așteptat această ocazie o viață întreagă. Acum, așezați-vă pe scaunul acesta și scrieți de două mii de ori, cu o caligrafie perfectă: "Dacă semaforul este roșu, trecerea este interzisă!"

S-a făcut un top cu cele mai corupte țări. Toți se așteptau ca România să iasă pe locul I. Dar, stupoare, a ieșit pe al doilea.

De ce? Pentru că a dat șpagă.

CASETA REDACȚIEI

Profesor coordonator: Lungu Ramona

Profesor indrumator: Jebelean Dana

Colegiu de redacție: redactori:

Bobernac Timeea , Filip Noemi,

Hegedus Kinga , Istrate Dan ,

Mircea Alina, Monenciu Loredana,

Pacurar Roxana , Velcioiu Cristian

Marketing:

Bogdanescu Ciprian , Elam Amir

Redactor Sef pag. 4-12 (Literatura)

Bobocea Cristian

Redactor Sef (Design &Grafica):

Ciocani Paula

Colaboratori:

prof. Jebelean Dana,

prof. Lepus Cristian,

Rusu Mihai , Margineanu Dalia Roxana,

Szilaghi Eduard, Noni, Rusu Oana ,

Pop Cristina , Rincioiu Alexandra,

Baciu Alexandra, Tamazlicariu Sabina

Daniela , Gambrea Michel ,

Metzger Herbert,Nataras Bianca Roxana

Darius, Craciun Alexandra , Fisan Tabita

Ene Alina, Einholt Danut, Stoian Silviu

Dunca Melany

Contact:

e-mail:

office@revista-noi.com
redactia@revista-noi.com

web:

www.revista-noi.com

Telefon: 0256 373 471

FAX: 0256 372 465

ISSN: 1842-726X

SPONSORI

SC AUTO DELTA SRL

SC SANGO WATER CO.SA

SC TARMURE DAIS SRL

SC DOGAR SRL

SC GROZA SRL

SC PROCONSTRUCTIM M.I. SRL

ASOCIAȚIA PARINTILOR DIN CADRUL

LICEULUI TEORETIC "IOAN JEBELEAN"

PFA MARINCĂTĂURELIA

ANGELS STAR

Primăria Sannicolau Mare

Mulțumim, de asemenea, precum întotdeauna, tuturor celor care ne-au încurajat, ajutat și sprijinuit cu fapta, gândul și cuvântul.

Aducem mulțumiri speciale foștilor redactori ai revistei "NOI", fără de care sufletul acesteia n-ar mai fi în prezent (îi amintim pe actualii studenți: Hackee, Sumo, Mario, Tomi, Miță, Mirelüş, Didi, Neli, Bety, Ione, Sapianu, Suvar, Avram, Radu Mircea, Marko, Teodora, Andreea Socaciu, Ioana Lelcu, Sergiușică, și... Tită)

LICEUL TEORETIC

TOAMNĂ JEDELEANĂ

SANNICOLAU-MARE

www.revistaarmont.com

ANOTIU

tiparită la SC VEROSSIM
Sannicolau -Mare